

Ekonomická
fakulta
Faculty
of Economics

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Ekonomická fakulta
Katedra aplikované matematiky a informatiky

Bakalářská práce

Cestovní ruch Vitorazska

Vypracovala: Eliška Rouhová

Vedoucí práce: RNDr. Renata Klufová, Ph.D.

České Budějovice 2017

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Eliška ROUHOVÁ**
Osobní číslo: **E14285**
Studijní program: **B6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Obchodní podnikání**
Název tématu: **Cestovní ruch Vitorazska**

Zadávací katedra: **Katedra aplikované matematiky a informatiky**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cílem práce je detailní analýza stávající situace využití území Vitorazska cestovním ruchem. Specifika historického vývoje tohoto území, spolu s hodnocením stávajícího stavu pak poslouží k návrhům dalšího rozvoje území z hlediska jeho využitelnosti nejenom hromadnými formami cestovního ruchu, ale také formami individuálními. Vlastní analytická část bude provedena pomocí nástrojů GIS a prostorové analýzy dat.

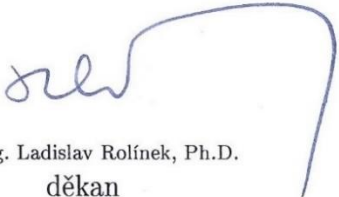
Metodický postup:

1. Studium odborné literatury - literární přehled - základní teoretické přístupy k hodnocení cestovního ruchu v území, charakteristika zvoleného území.
2. Stanovení hypotéz, týkajících se stávajícího využití území Vitorazska cestovním ruchem.
3. Metodická část - hodnocení cestovního ruchu v oblasti Vitorazska - volba ukazatelů, volba vhodného způsobu jejich vyjádření.
4. Akvizice dostupných dat, jejich příprava pro prostorovou analýzu a analýzu v prostředí GIS - návrh konceptuálního modelu.
5. Vlastní analytická část (tvorba prostorové databáze, dílčí analýzy, tématické mapy a jejich interpretace).
6. Závěry a obecná doporučení.

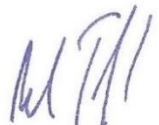
Rozsah grafických prací: **20 stran map či výkresů**
Rozsah pracovní zprávy: **40 - 50 stran**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**
Seznam odborné literatury: **viz příloha**

Vedoucí bakalářské práce: **RNDr. Renata Klufová, Ph.D.**
Katedra aplikované matematiky a informatiky

Datum zadání bakalářské práce: **15. ledna 2016**
Termín odevzdání bakalářské práce: **15. dubna 2017**

doc. Ing. Ladislav Rolínek, Ph.D.
děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
EKONOMICKÁ FAKULTA
Studentská 13 (26)
370 05 České Budějovice

prof. RNDr. Pavel Tlustý, CSc.
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 22. března 2016

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci na téma Cestovní ruch Vitorazska jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47 zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě, elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 4. 4. 2017

.....

Eliška Rouhová

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala vedoucí bakalářské práce RNDr. Renatě Klufové, Ph.D. za poskytnutou odbornou pomoc a užitečné rady během zpracování této práce a také všem respondentům, kteří se zúčastnili mého dotazníkového šetření.

Obsah

Úvod a cíl.....	3
1 Vymezení regionu	4
1.1 Obce Vitorazska	7
1.1.1 České Velenice	7
1.1.2 Dvory nad Lužnicí.....	8
1.1.3 Halámky	8
1.1.4 Hranice	9
1.1.5 Nová Ves nad Lužnicí	9
1.1.6 Nové Hrady	10
1.1.7 Rapšach.....	10
1.1.8 Suchdol nad Lužnicí	11
1.2 Dobrovolné svazky obcí v oblasti.....	12
2 Oblast a její charakteristika	14
2.1 Historický vývoj oblasti	14
2.1.1 První osídlení a součást Rakouska	14
2.1.2 Připojení k Čechám	15
2.1.3 Druhá světová válka a její následky	16
2.1.4 Vitorazsko v období socialismu	18
2.2 Přírodní podmínky oblasti.....	19
3 Cestovní ruch	21
3.1 Definice a základní pojmy	21
3.2 Typologie cestovního ruchu.....	22
3.2.1 Formy cestovního ruchu	22
3.2.2 Druhy cestovního ruchu	23
3.3 Trh cestovního ruchu.....	27
3.3.1 Subjekt a objekt cestovního ruchu.....	27
3.3.2 Produkt cestovního ruchu	28
3.4 Potenciál cestovního ruchu	30
3.4.1 Selektivní předpoklady	30
3.4.2 Lokalizační předpoklady	30
3.4.3 Realizační předpoklady	31
4 Předpoklady rozvoje CR v oblasti	32

4.1	Selektivní předpoklady.....	32
4.1.1	Politická situace a bezpečnost	32
4.1.2	Demografie	33
4.1.3	Zaměstnanost	34
4.2	Lokalizační předpoklady	35
4.2.1	Přírodní	35
4.2.2	Společenské	39
4.3	Realizační předpoklady	45
4.3.1	Dopravní infrastruktura	45
4.3.2	Ubytovací služby	48
4.3.3	Stravovací služby.....	50
4.4	Ostatní služby.....	52
4.5	Metodika hodnocení potenciálu CR v oblasti	53
4.5.1	Expertní hodnocení.....	53
4.5.2	Preference potenciálních návštěvníků	54
4.6	Zhodnocení předpokladů rozvoje CR v oblasti.....	56
4.6.1	Zhodnocení lokalizačních předpokladů.....	59
4.6.2	Hodnocení realizačních předpokladů	60
5	Návrhy na zlepšení	61
5.1	Webové stránky.....	61
5.2	Naučná cyklotrasa	63
	Závěr	66
	Summary and keywords	67
	Přehled použité literatury	68
	Internetové zdroje	69
	Seznam obrázků a tabulek	73
	Seznam příloh	74
	Přílohy	75

Úvod a cíl

Se zjednodušujícími se možnostmi přepravy hraje cestovní ruch a cestování stále významnější úlohu jak v životech jednotlivců, tak i v rozvoji národních ekonomik. Účastníci cestovního ruchu ve svém volném čase přijíždějí do oblastí s určitými potřebami a jejich uspokojení je velkou příležitostí pro místní obyvatele. Turismus je důležitým faktorem pro ekonomický rozvoj v mnoha částech světa, ale i mikroregionech České republiky. Podmínkami pro rozvoj cestovního ruchu v malém jihočeském mikroregionu s názvem Vitorazsko se zabírá tato bakalářská práce.

Cílem bakalářské práce je zhodnocení současné situace cestovního ruchu v oblasti, a to prostřednictvím zhodnocení atraktivit cestovního ruchu, ale i potřebné infrastruktury pro jeho rozvoj, které destinace svým návštěvníkům nabízí. Na základě analýzy současné situace pak vychází návrhy na její zlepšení.

V úvodu bakalářské práce je zkoumaný mikroregion Vitorazsko přesně vymezen stanovením hranic na základě územně správního členění České republiky. Obce, na jejichž území se mikroregion rozkládá, jsou stručně charakterizovány. Následující část pak teoreticky rozebírá specifický historický vývoj oblasti a také krátce charakterizuje její přírodní poměry, jež jsou podrobněji rozebrány v praktické části. Mimo zkoumaného mikroregionu se teoretická část práce věnuje také cestovnímu ruchu. Studium odborné literatury jsou vymezeny základní pojmy využívané při vědeckém zkoumání cestovního ruchu a jeho definice.

Následující praktická část se pak již plně zabírá zkoumaným mikroregionem. Nejprve jsou slovně zhodnoceny turistické atraktivity a infrastruktura v oblasti, kterým je následně přiřazena určitá numerická hodnota, aby bylo možné porovnání mezi jednotlivými částmi analyzovaného mikroregionu. Pro přehlednost hodnocení úrovně cestovního ruchu slouží vytvoření řady tematických map za použití geografického softwaru ArcGIS. Závěrem práce jsou potom již konkrétní návrhy pro zlepšení úrovně cestovního ruchu v oblasti.

1 Vymezení regionu

Pojmem Vitorazsko označujeme oblast kolem horního toku řeky Lužnice v Jihočeském kraji a Dolních Rakousech. Samotný název je odvozen od města Weitra, v češtině Vitoraz, ležícího právě ve spolkové zemi na severu Rakouské republiky. Hlavními centry oblasti jsou České Velenice na straně české a město Gmünd, v češtině Cmunt, na straně rakouské.

Tato kvalifikační práce se ovšem zaměřuje pouze na tu část území ležící na české straně hranice, která je podstatně menší než část na straně rakouské a je též označována jako České Vitorazsko nebo Západní Vitorazsko. Zkráceně bude v následujícím textu uváděna pouze jako Vitorazsko (Hokr, 2003).

Celou oblast zobrazuje následující mapa, kde část rozkládající se na území České republiky je vyznačena růžovou barvou:

Obrázek 1: Oblast Vitorazsko

Zdroj: TJ Vitoraz Tušť o.s.

Přesné hranice zkoumané oblasti lze určit podle hranic jedenácti dílčích území, která jsou v rámci administrativního členění České republiky buďto územími celých obcí, nebo jejich částmi. Jedná se konkrétně o tato území: České Velenice, Dvory nad Lužnicí, Halámky, Nakolice, Nová Ves nad Lužnicí, Obora, Rapšach, Trpnouze, Tušů, Vyšné a Žofina Hut'. Tato jednotlivá území tvoří oblast, která byla po 1. světové válce odebrána Rakousku, a přidělena Československu.

Takto vymezená oblast se rozkládá na území osmi obcí – České Velenice, Dvory nad Lužnicí, Halámky, Hranice, Nová Ves nad Lužnicí, Nové Hrady, Rapšach a Suchdol nad Lužnicí, z čehož dvě obce, Nové Hrady a Hranice, leží na území okresu České Budějovice a zbytek v okrese Jindřichův Hradec.

Celková rozloha všech jedenácti území je přibližně 118 kilometrů čtverečných, přičemž největší část tvoří katastrální území obce Rapšach s výměrou více než 23 km². K roku 2013 ve vymezené oblasti žilo 5 274 obyvatel. Více než polovina, konkrétně 3 460, žila v Českých Velenicích (ArcData Praha, 2012).

Tabulka 1: Katastrální území Vitorazska

Název území	Část obce	Rozloha (v km ²)	Počet obyvatel (k roku 2013)
České Velenice	České Velenice	12,1	3 460
Dvory nad Lužnicí	Dvory nad Lužnicí	15,6	332
Halámky	Halámky	6,8	170
Nakolice	Nové Hrady	6,1	24
Nová Ves nad Lužnicí	Nová Ves nad Lužnicí	19,4	270
Obora u Vyšného	Nové Hrady	3,4	16
Rapšach	Rapšach	23,1	568
Trpnouze	Hranice	2,4	51
Tušů	Suchdol nad Lužnicí	10,5	294
Vyšné	Nové Hrady	14,3	33
Žofina Hut'	Nová Ves nad Lužnicí	4,3	56
Celkem	-	118	5 274

Zdroj: ArcData Praha a Český statistický úřad

Celá oblast je znázorněna na následující mapě. Světle zelená plocha vymezuje území Vitorazska. Tmavě zelená linie pak hranici celkového území obcí, na jejichž částech se Vitorazsko rozkládá:

Obrázek 2: Vymezení oblasti Vitorazska

Zdroj: Vlastní zpracování v programu ArcGIS

1.1 Obce Vitorazska

Jak již bylo uvedeno v předcházejícím textu, mikroregion Vitorazsko se rozkládá na území osmi jihočeských obcí – České Velenice, Dvory nad Lužnicí, Halámky, Hranice, Nová Ves nad Lužnicí, Nové Hrady, Rapšach a Suchdol nad Lužnicí. Dvě z těchto obcí, Nové Hrady a Hranice, jsou součástí okresu České Budějovice. Zbytek pak patří do okresu Jindřichův Hradec a tvoří spolu dobrovolný svazek obcí pod názvem Svazek obcí Vitorazsko.

1.1.1 České Velenice

České Velenice jsou obec se statutem města na jihu okresu Jindřichův Hradec, jenž je od okresního města vzdušnou čarou vzdálená přibližně 42 km jihozápadně. Od obce s rozšířenou působností Třeboň, pod jejíž správní obvod město spadá, je pak vzdálenost necelých 30 km na jih. České Velenice leží v nadmořské výšce 489 m.

Město vzniklo 1. prosince 1922 na základě výnosu Ministerstva vnitra tehdejší Československé republiky spojením tří vesnic – Česká Cejle (německy Böhmzeil), Dolní Velenice (Unter Wielands) a Josefsko (Josefschlag). Právě z názvů České Cejle a Dolních Velenic bylo vytvořeno jméno pro nově vzniklé město – České Velenice. Město leží na hranici České republiky a Rakouska. Státní hranice zároveň tvoří hranici mezi Českými Velenicemi a dolnorakouským Gmündem, jehož součástí původně byly vesnice Česká Cejle, Dolní Velenice a Josefsko. České Velenice a větší Gmünd jsou spojeny třemi hraničními přechody – pro pěší, pro silniční dopravu a pro železniční dopravu (Hokr, 2003).

Ke konci roku 2015 bylo v městě hlášeno více než 3 400 obyvatel, což z Českých Velenic dělá druhou největší obec, na jejímž území se rozkládá Vitorazsko. Turistům je tu tak k dispozici například informační centrum nebo policejní stanice, obě sídlící v ulici Revoluční. K pořádání kulturních akcí pak slouží Kulturní Dům Beseda v ulici Vitorazská (Město České Velenice, 2016).

Charakteristickou pro město se stala rozsáhlá kaštanová alej v centru podél ulice Revoluční vysázená již v letech 1910–1915. Právě tato alej, jež byla v roce 2012 a 2013 zvolena "Alejí Jihočeského kraje", je důvodem vyobrazení kaštanového listu na erbu, ale i vlajce města (Alejroku.cz, 2016).

1.1.2 Dvory nad Lužnicí

Se svým počtem obyvatel něco přes 300 nedosahují Dvory nad Lužnicí na status města. Jedná se tak o obec, jež se rozkládá necelých 20 km jihovýchodně od Třeboně a 33 km jižně od Jindřichova Hradce. Obec se nachází na levém břehu řeky Lužnice ve výšce 461 m nad mořem.

První zmínka o osídlení tohoto místa pochází již z konce 15. století, konkrétně z roku 1499, kdy je zmiňována vesnice Peinhöff, později přejmenována na Beinhöfen. Název Dvory nad Lužnicí vznikl až v roce 1949. Území obce je součástí CHKO Třeboňsko a návštěvníkům nabízí hned dvě přírodní rezervace – Státní přírodní rezervace Horní Lužnice a Státní přírodní rezervace Žofinka. Obec je dostupná nejen po silniční síti, ale také po železniční, kdy leží na trati z Veselí nad Lužnicí do Českých Velenic.

1.1.3 Halámky

Obec Halámky se nachází přibližně 32 km jižně od Jindřichova Hradce a 19 km jihovýchodně od Třeboně v nadmořské výšce 462 m. Obec leží na pravém břehu řeky Lužnice jenom kilometr od sousedních Dvorů nad Lužnicí na břehu protilehlém. Přestože administrativně se území Halámků již dále nečlení, místní obyvatelstvo si obec rozděluje podle toku Lužnice na dvě části – Hořejšek a Dolejšek.

Ke vzniku obce došlo až v 18. století, kdy se zde usadili dřevaři a uhlíři. První písemná zmínka pochází z roku 1783. Jelikož v té době oblast patřila k Rakouskému císařství, obec nesla německý název Witschkoberg. Český název Halámky vznikl pravděpodobně podle jména jakési rodiny Halámků, která v obci žila.

Ke konci roku 2015 bylo v Halámkách evidováno necelých 200 obyvatel. Pro pořádání kulturních akcí zde byl po 2. světové válce postaven kulturní dům. Obcí prochází evropská silnice 1. třídy E49 vedoucí do Vídně. Nejbližší železniční zastávka je v sousední obci Dvory nad Lužnicí.

Obec si nechala vyhotovit obecní znak, který je svisle rozdělen na dvě poloviny. První polovina zobrazuje zlatého jelena vyrůstajícího z koruny na modrém poli, což je inspirováno erbem rodu Pálffyů, pod jejichž područí dnešní obec v 18. století spadala. Druhá polovina pak vyobrazuje hořící vrch a sekeru, odkazující na první obyvatele. Hořící vrch symbolizuje uhlířský milíř, sekera práci dřevařů (Halámky, 2016).

1.1.4 Hranice

Obec s přibližně 230 obyvateli leží v nadmořské výšce 480 metrů více než 32 kilometrů jihovýchodním směrem od okresního města České Budějovice. Pověřený obecní úřad, pod který Hranice spadá, se nachází asi 8 kilometrů jihozápadně v Nových Hradech. Územím obce prochází silnice III. třídy číslo 15425, která jej rozděluje na dvě části – Hranice a Trpnouze, jež se součástí Čech stala až po 1. světové válce, což z ní dělá součást vymezené oblasti Vitorazska.

Obec Hranice je obcí poměrně mladou. Její založení se datuje ke konci 18. století, kdy české části území vládli Buqoyové. Trpnouze, která byla do té doby samostatnou obcí, byla k Hranici připojena až v roce 1961. V roce 1985 sice došlo k přeřazení osady pod Nové Hrady, ale od roku 1990 opět Trpnouze náleží Hranici (Obec Hranice, 2014).

1.1.5 Nová Ves nad Lužnicí

Necelých 25 km jihovýchodně od Třeboně a zhruba 38 km jižně od Jindřichova Hradce v nadmořské výšce 474 m leží obec Nová Ves nad Lužnicí. Obec se rozkládá na levém břehu horního toku řeky Lužnice a skrze ni protéká takzvaný Jelení potok. Součástí katastrálního území Nové Vsi nad Lužnicí je i osada Žofina Huť s přibližně padesáti obyvateli a bývalá vesnice Krabonoš, která zanikla po 2. světové válce a do dnešních let se neporušený dochoval pouze kostel.

První zmínky o Nové Vsi nad Lužnicí pochází z roku 1499, tehdy pod německým názvem Ortweis. První zmínka o Krabonoši je pak ještě starší. Datuje se až do 12. století, konkrétně do roku 1179. Od roku 1981 byla Nová Ves nad Lužnicí připojena k Českým Velenicím, ale o 9 let později, v roce 1990, obecní referendum rozhodlo o opětovném osamostatnění. Část katastrálního území obce je součástí CHKO Třeboňsko a nachází se zde hned dvě přírodní rezervace – Horní Lužnice a Krabonošská niva (Obec Nová Ves nad Lužnicí, 2016).

V Nové Vsi nad Lužnicí trvale žije kolem 330 obyvatel a je přístupná po železniční trati z Veselí nad Lužnicí do Českých Velenic.

1.1.6 Nové Hrady

Přibližně 30 kilometrů jihovýchodně od Českých Budějovic těsně u hranic s Rakouskem se nachází město Nové Hrady. Město leží na úpatí Novohradských hor ve výšce 541 metrů nad mořem a jeho území se skládá z osmi částí:

- **Byňov** – vesnice s více než 250 obyvateli na sever od města.
- **Nakolice** – vesnice s přibližně 20 obyvateli východně od Nových Hradů.
- Samotné město **Nové Hrady**
- **Obora** – malá vesnice s ani ne 20 obyvateli severovýchodně od města
- **Štíptůň** – vesnice severně od města, v níž žije okolo 45 stálých obyvatel.
- **Údolí** – vesnice ani ne kilometr vzdálená západním směrem od Nových Hradů. Obydlená skoro 140 stálými obyvateli.
- **Veverčí** – samota s pouze dvěma obyvateli jižně od města těsně u hranic.
- **Vyšné** – vesnice s více než 30 stálými obyvateli východně od Nových Hradů.

Město Nové Hrady je centrem turisticky velmi oblíbeného mikroregionu nesoucího po něm název Novohradsko. Samotné město a jeho nejbližší okolí nabízí velkou řadu turistických atraktivit v čele s gotickým hradem přímo v centru města, jenž byl přestavěn do renesanční podoby. Části obce Nakolice, Obora a Vyšné ovšem do mikroregionu Novohradsko nepatří. Na rozdíl od zbytku novohradského území v minulosti nepatřily pod Čechy, a jsou tak počítány jako součást Vitorazska.

1.1.7 Rapšach

Obec Rapšach se nachází v blízkosti státní hranice mezi Českou a Rakouskou republikou necelých 29,5 km od Jindřichova Hradce a necelých 20 km od Třeboně. Obec leží ve výšce 472 metrů nad mořem. Její katastrální území je možno dále rozčlenit na dvě části, z nichž pouze část Rapšach patří do vymezené oblasti:

- **Rapšach** – území zahrnující i osady Malý Londýn, Velký Londýn, bývalou obec Kunšach a Spáleníště.
- **Nová Ves u Klikova** – bývalá vesnice zaniklá v 50. letech 20. století.

Za dobu vzniku obce Rapšach lze počítat dobu krátce před rokem 1382, z něhož pochází první zmínka o osídlení tohoto místa, a to pod názvem Radtenschachten.

V pozdějších historických pramenech je pak ves nazývána jako Rapischach, z čehož vznikl dnešní název Rapšach.

Přestože před 2. světovou válkou zde žilo více než 2 tisíce obyvatel, následující historické události zapříčinily, že dnes jich je zde evidováno pouze něco kolem 550. Kvůli příjemné okolní krajině a zajímavé roztroušené zástavbě je zde na vzestupu především cykloturistika. Nejbližší železniční zastávkou je zastávka v Suchdole nad Lužnicí (Hokr, 2004).

1.1.8 Suchdol nad Lužnicí

Poslední z obcí Vitorazska je město Suchdol nad Lužnicí, jež je nejseverněji položenou, ale s počtem obyvatel nad 3 500 také největší obcí oblasti. Město se nachází necelých 30 km od Jindřichova Hradce, něco přes 15 km od Třeboně, na pravém břehu Lužnice. Jeho území lze dále rozčlenit na 5 částí:

- **Suchdol nad Lužnicí**
- **Bor** – vesnice s přibližně šedesáti obyvateli na západ od Suchdola.
- **Františkov** – vesnice ležící na západ od Suchdola na pravém břehu říčky Dračice. Vesnice je obydlena přibližně osmdesáti stálými obyvateli.
- **Hrdlořezy** – vesnice, v níž je trvale evidováno téměř 130 obyvatel. Leží jižním směrem od Suchdola nad Lužnicí.
- **Klikov** – vesnice leží v blízkosti Františkova na severozápad od Suchdola na pravém břehu říčky Dračice. Počet místních obyvatel je přibližně 200.
- **Tušť** – největší vesnice spadající pod město Suchdol nad Lužnicí. Trvale zde bydlí okolo tří set obyvatel. Nachází se ani ne kilometr západně od Suchdola na levém břehu Lužnice.

Samotné město Suchdol nad Lužnicí a většina z jeho částí vždy spadalo pod Čechy a nepatří tak do vymezené oblasti Vitorazska. Z městských částí sem spadá pouze Tušť, jejíž hranice s ostatními částmi Suchdola vytváří dvě řeky – Lužnice a Dračice. První zmínka o Tušti pochází z roku 1339, což je několik desetiletí dříve než první zmínky o Suchdolu, který dnes slouží mnoha vodákům jako startovní místo při sjezdu Lužnice. Městem vede železniční trať z Veselí nad Lužnicí do Českých Velenic a také evropská silnice 1. třídy E49 (Košinová, 2016).

1.2 Dobrovolné svazky obcí v oblasti

Za účelem lepší spolupráce při rozvoji cestovního ruchu, ale i dalších odvětví, uzavírají obce mezi sebou smlouvy, na jejichž základě vznikají speciální právnické osoby – dobrovolné svazky obcí. Na území Jihočeského kraje funguje celkem 60 dobrovolných svazků obcí, z čehož čtyři působí i v oblasti Vitorazsko. Kromě již zmíněného Svazku obcí Vitorazsko jsou to: Svazek obcí regionu Třeboňsko, Sdružení pohraničních obcí a měst okresu Jindřichův Hradec a LUŽNICE (Jihočeský kraj, 2015).

Obce, jež jsou jejich členy, zobrazuje následující tabulka:

Tabulka 2: Dobrovolné svazky obcí na území Vitorazska

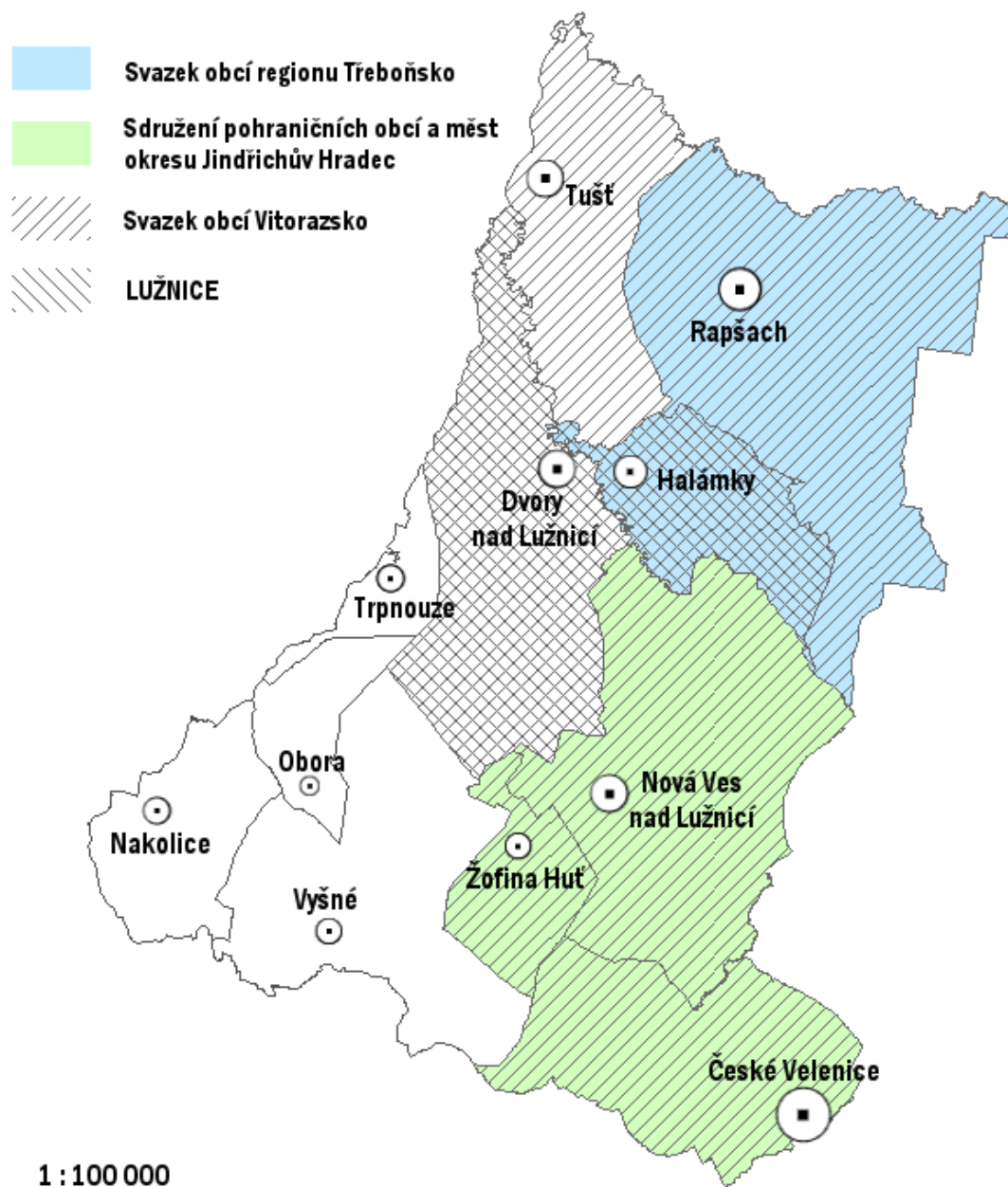
<i>Název dobrovolného svazku obcí</i>	<i>Členské obce</i>
Svazek obcí regionu Třeboňsko	Cep, Domanín, Dunajovice, Frahelž, Halámky , Hatín, Hrachoviště, Chlum u Třeboně, Lomnice nad Lužnicí, Lužnice, Majdalena, Novosedly nad Nežárkou, Pístina, Plavsko, Ponědraž, Ponědrážka, Příbraz, Rapšach , Smržov, Staňkov, Stráž nad Nežárkou, Záblatí, Třeboň
Sdružení pohraničních obcí a měst okresu Jindřichův Hradec	Majdalena, Chlum u Třeboně, Dešná u Dačic, Nová Ves nad Lužnicí , České Velenice , Čluněk, Staňkov, Staré Město pod Landštejnem, Číměř, Nová Bystřice, Stříbřec, Lásenice, Písečné, Peč, Kunžak Slavonice, Cizkrajov, Český Rudolec, Dolní Pěna, Dolní Žďár, Horní Pěna, Kačlehy, Staré Hobzí
Svazek obcí Vitorazsko	Suchdol nad Lužnicí , České Velenice , Rapšach , Dvory nad Lužnicí , Nová Ves nad Lužnicí , Halámky
LUŽNICE	Halámky , Dvory nad Lužnicí

Zdroj: Jihočeský kraj

Většina z obcí Vitorazska je členem nějakého dobrovolného svazku obcí. V žádném nejsou pouze dvě – Nové Hrady, pod které spadají vesnice Trpnouze, Obora a Vyšné, a Hranice, do jejíhož území patří Trpnouze. Naopak nejvíce zastoupena v dobrovolných svazcích je obec Halámky, která patří hned do tří ze čtyř dobrovolných svazků obcí působících ve Vitorazsku (Jihočeský kraj, 2015).

Přehledné členství jednotlivých obcí Vitorazska zobrazuje následující mapa:

Obrázek 3: Dobrovolné svazky obcí na území Vitorazska

Zdroj: Vlastní zpracování v programu ArcGIS

2 Oblast a její charakteristika

Oblast Vitorazsko je z východní a jižní strany ohraničena česko-rakouskou hranicí a je součástí geomorfologického celku zvaného Třeboňská pánev. To oblasti přisuzuje určitá specifika jak v jejím historickém vývoji, tak v přírodních podmínkách.

2.1 Historický vývoj oblasti

Kvůli své poloze se dějiny Vitorazska nesou především v duchu střetu dvou jazyků – němčiny a češtiny. Soužití dvou národů na jednom místě probíhalo někdy klidněji, v jiných letech pak sebou bohužel přinášelo neshody, jež ve 20. století vyústily v řadu tragických událostí.

2.1.1 První osídlení a součást Rakouska

Kvůli těžkým přírodním podmínkám byla oblast až do 12. století osídlena jenom velmi řídko. Hustější osídlení přinesla až takzvaná velká kolonizace probíhající již od 10. století v lépe přístupných oblastech a od 12. století i v těch méně přístupných, kam lze počítat i Vitorazsko. První do oblasti přišli ze severu čeští kolonisté, několik desetiletí po nich následovali ti německy mluvící. Střet obou skupin osadníků zde vyvolal první konflikt o toto hraniční území, což v roce 1179 vyústilo v první stanovení přesných hranic oblasti, přičemž její většina připadla k tehdejšímu Rakouskému vévodství. Česky mluvící kolonisté tak zůstali na rakouském území a jejich jazyk se v této oblasti dochoval až do doby po 1. světové válce, kdy bylo Vitorazsko připojeno k nově vzniklé Československé republice (Hokr, 2004).

Jako součást Rakouského vévodství se Vitorazsko dostalo pod vládu českého krále ještě ve století třináctém, a to pod vládu Přemysla Otakara II.. Po jeho porážce v bitvě na Moravském poli se území dostalo do držení Habsburků. Ti území ovládali až do 20. století pouze s malou přestávkou v letech 1481 až 1490, kdy zde vládl Matyáš Korvín. Když pak roku 1526 vznikla Habsburská monarchie, z níž se později vyvinulo Rakouské císařství, a ještě později Rakousko-Uhersko, oblast Vitorazska byla její součástí (Vácha, 2003).

2.1.2 Připojení k Čechám

V roce 1918 došlo k porážce Rakouska-Uherska v první světové válce a tento státní útvar se rozpadl. Na jeho území pak vznikly nové samostatné státy včetně Československé republiky, ke které byly na základě Saint-germainské smlouvy přidruženy takzvané České Rakousy, jenž zahrnují 3 oblasti – Valticko, Dyjský trojúhelník a právě Západní Vitorazsko. Jakožto součást Vitorazska se k nově vzniklému Československu připojilo 12 obcí a západní část města Gmünd, na jejichž území tehdy žilo kolem 12 000 obyvatel. Vácha (2003) uvádí konkrétně tyto obce:

- Nakolice,
- Vyšné
- Trpnouze, jejíž součástí byla i osada Obora,
- Nová Ves na Lužnici včetně osady Žofina Hut',
- Halámky
- Krabonoš
- Dvory nad Lužnicí
- Kunšach
- Rapšach, kam spadaly i osady Spáleníště, Londýn a Vochůzka
- Tušť včetně osady Nový York a Paříž
- Česká Cejle
- Dolní Velenice (nebo také Běleč) a západní díl Gmündu s osadou Josefovsko a dělnickou kolonií Mexiko, jejichž spojením s Českou Cejlí vznikly České Velenice.

Připojení území k Československu se u místních ovšem nesetkalo s tak velkým nadšením, jak by se mohlo zdát. Jediným větším českým městem v okolí byl pouze Jindřichův Hradec nebo Třeboň, což bylo nesrovnatelně dál nežli rakouský Gmünd či Zwettl. Pro vitorazské obyvatele to znamenalo velké ztížení života.

Problémem byl též jazyk. Čeština se sice i přes dlouhá staletí rakouského vlivu v oblasti dochovala, ovšem správný pravopis již místní neznali, kvůli čemuž byli na českých úradech považováni za nevzdělané. To u obyvatel způsobilo nespokojenost a u mnohých z nich touhu po opětovném připojení k Rakousku (Vondráček, 2014).

2.1.3 Druhá světová válka a její následky

V březnu roku 1938 došlo k takzvanému Anšlusu, kdy Hitlerovo vojsko obsadilo Rakousko. O zhruba půl roku později byla podepsána Mnichovská dohoda, kdy západní mocnosti ve snaze zabránit válce odstoupili nacistickému Německu pohraniční oblasti Československé republiky – Sudety. Na základě této domluvy se Vitorazsko stalo součástí Třetí říše a bylo připojeno k župě Dolní Dunaj (Vácha, 2003).

Jak se blížil konec války a porážka Hitlerových vojsk, došlo k vybombardování železničního uzlu v Českých Velenicích americkými a anglickými letouny. Bylo to 23. března 1945. Poškozeno bylo 120 domů, z nichž 24 bylo zničeno úplně. Nálet způsobil smrt až 1220 lidí, z nichž většina byli vojáci a váleční zajatci z projíždějících transportérů (Kubát, Laňka & Šollar, 2016).

Nacistická vláda pro Vitorazsko skončila začátkem května téhož roku, kdy sem přijela Rudá armáda. Hranice se vrátily do podoby před rokem 1938 a do oblasti se vrátili původní obyvatelé, kteří byli po Mnichovské dohodě donuceni své domovy opustit. Přestože zde oficiálně válka skončila, násilí ještě nebyl konec.

Bezpečnostním referentem pro okres Třeboň se krátce po válce stal Václav Maxa, jenž se zrovna vrátil z nacistické věznice Gestapa v Terezíně, kde byl vězněn tři roky kvůli předválečnému členství v KSČ a židovskému původu jeho ženy. Maxa ihned po nástupu do funkce vydal rozkaz revolučním gardám, dobrovolnickým ozbrojeným jednotkám, jež vznikly na celém území znovu vyhlášeného Československa, k zatýkání Čechů, kteří se přihlásili k německé národnosti. Dne 24. května byl v Tušti svolán lidový soud s třináctičlennou porotou, které předsedal právě Václav Maxa a tamější učitel Matěj Podlaha. Obviněno bylo 12 mužů a 2 ženy. Ještě před zahájením procesu byli obvinění bitím donuceni k podepsání doznání, kde se přiznávali ke zradě Československé republiky a požadovali jako trest smrt. Soud byl tak pouhá fraška bez možnosti se obhájit. Všichni obvinění byli odsouzeni k smrti.

Rozsudek byl vykonán brzy po soudu, který skončil kolem jedenácté hodiny večer. Odsouzení byli spoutáni provazy k sobě a hnáni na obecní mrchoviště, kde místní chlapci hloubili jámu v domnění, že zde budou zakopáni mrtví koně. Když pak zjistili, o co se jedná, odmítli práci dokončit a utekli. Masový hrob tak byli donuceni dokopat spoutaní vězni. Samotnou popravu pak provedl František Říha, který byl však podle

svědků opilý, a tak byli někteří z odsouzených pouze postřeleni a pohřbeni za živa (Mlynárik, 2005).

Obrázek 4: Památník obětem poprav v Tušti

Zdroj: Vlastní fotografie

Den po lidovém soudu v Tušti, uspořádal Václav Maxa další v Suchdole nad Lužnicí, kde byli k smrti odsouzeni 4 lidé – 2 muži a 2 ženy. Poprava proběhla ten samý den u samoty Koranda spadající pod Dvory nad Lužnicí. Další poprava měla proběhnout další den, tedy 26. května 1945, v Rapšachu. Rozsudek měl být vykonán nad 26 lidmi odsouzenými k smrti při lidovém soudu dne 24. května, opět za předsednictví Václava Maxy. Poprava se nakonec nekonala. Dalšímu krveprolití zabránil kapitán Sboru národní bezpečnosti Josef Bártil, který odsouzené naložil na nákladní automobil a odvezl je k okresnímu soudu v Třeboni, kde proběhl nový soudní proces. 21 z 26 obviněných bylo uznáno nevinnými a propuštěno, zbylých 5 bylo odsouzeno pouze ke kratším trestům odnětí svobody.

Vraždění zastavil až výnos Zemského národního výboru ze dne 26. května 1945, jenž pravomoc soudit a trestat kolaboranty určil pouze soudům. Do té doby bylo z Vitorazska vyhnáno 4 až 5 tisíc lidí většinou německé národnosti, z nichž se po uklidnění situace vrátila jenom část (Rozhledy 010, 2013).

2.1.4 Vitorazsko v období socialismu

V roce 1948 v Československé republice došlo k převzetí moci komunistickou stranou a země byla začleněna do takzvaného východního bloku. Hospodářství se zásadně změnilo. Výroba byla řízena státem a plánovaná dopředu v rámci pětiletých plánů. Především v 50. letech docházelo k přísným persekucím vůči obyvatelům s protirežimními názory. Státní hranice byly uzavřeny a cestování do jiných než spřátelených zemí, tj. zemí východního bloku, bylo velmi obtížné. Kolem hranice bylo vybudováno hraniční pásmo široké několik kilometrů, které bylo velmi přísně střežené Pohraniční stráží. Právě vznik železné opony velmi ovlivnil další vývoj pohraničních oblastí včetně Vitorazska.

Obyvatelé Vitorazska, kteří se po vyhnání krátce po 2. světové válce znovu vrátili do svých domovů, byli považováni za politicky nespolehlivé, a tak byli odsunuti z příhraničí do vnitrozemí, odkud sem přišli noví osadníci, kterých bylo ovšem podstatně méně. Oproti roku 1938 počet obyvatel ve Vitorazsku klesl skoro na polovinu. Obce Kunšach, Nová Ves u Klikova Krabonoš, Spáleníště, Malý a Velký Londýn byly zcela vysídleny. Lidé, kteří v oblasti zůstali, byli přísně kontrolováni Pohraniční stráží (Rozhledy 010, 2013).

Velké plány měla komunistická vláda s obcí Rapšach, z které se měla stát první socialistická obec na území Československa. Maketa budoucí tváře obce byla dokonce vystavena na výstavě úspěchů socialismu v Moskvě. Tyto plány však nikdy nedošly naplnění a v Rapšachu po nich zůstaly pouze dvě panelové bytovky (Hokr, 2003).

2.2 Přírodní podmínky oblasti

Většina území Vitorazska je součástí Třeboňské pánve. Krajina je tak převážně rovinatá v nadmořské výšce pohybující se většinou v rozmezí 400 až 500 metrů nad mořem. Terén se začíná mírně vlnit na jihozápadě oblasti, kde se přibližuje k úpatí Novohradských hor, a na západ od Rapšachu u hranic s Rakouskem.

Jak dokazuje i historický vývoj osídlení oblasti, Vitorazsko není zrovna úrodnou oblastí, nikdy tak zde nedošlo k masivnímu rozvoji zemědělství. Půda je zde často podmáčená, kolem koryta Lužnice v okolí obce Dvory nad Lužnicí, ale také na jihu oblasti, kolem Vyšenského potoka, lze najít dokonce bažiny. V okolí Rapšachu jsou pak půdy jílovité, což v minulosti do Rapšachu, a zejména pak do Klikova, přineslo hrncířskou tradici. Kolem Tuště a Halámek naopak nalezneme písčité, kde se písek intenzivně těžil od 60. let 20. století. Po těžebním útlumu se písčité zatopily a dnes jsou využívány především k rekreaci, jelikož voda je zde průzračná a písčité pláže příjemné.

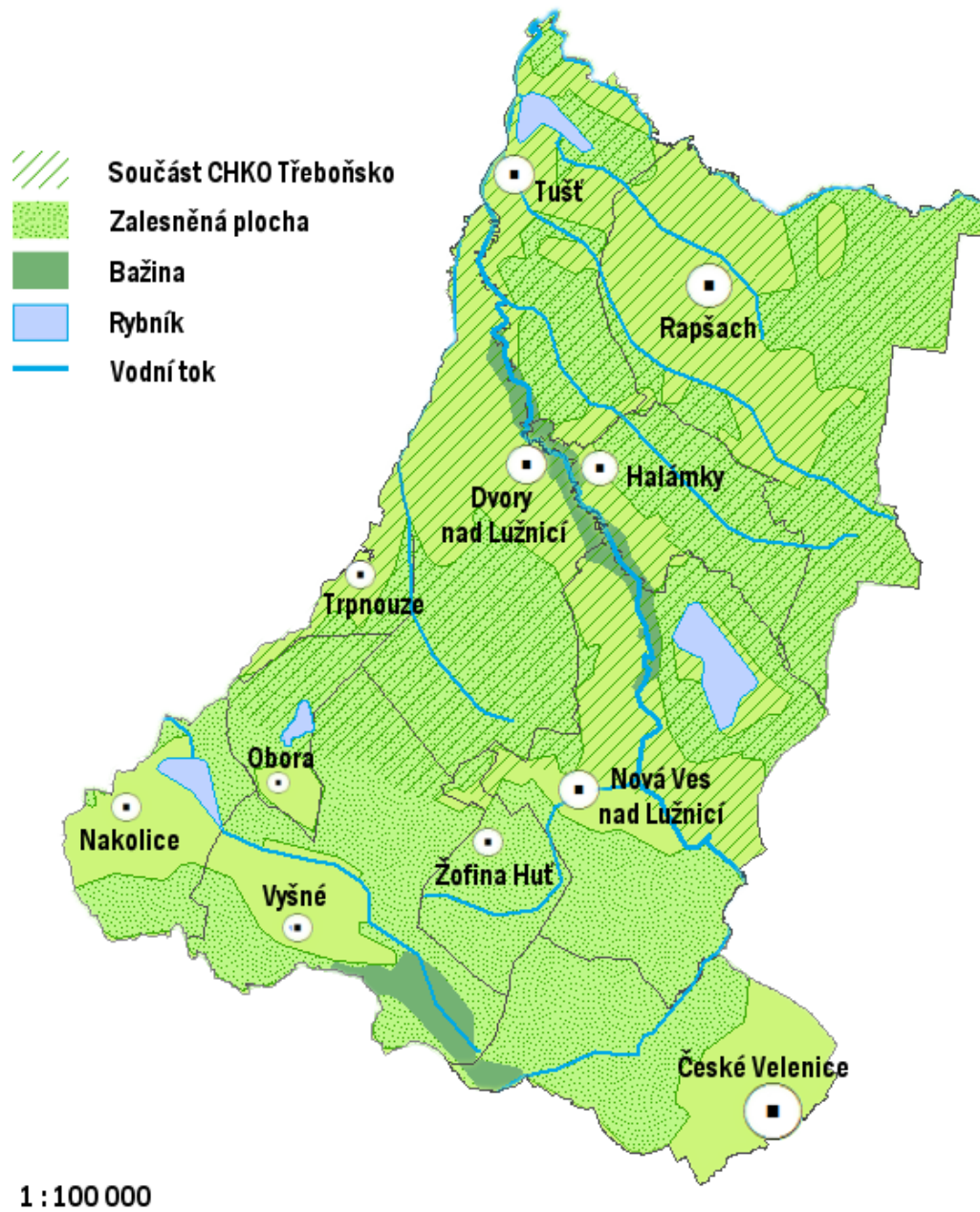
Podle Výzkumného ústavu meliorací a ochrany půdy (2008) lze oblast Vitorazska zařadit do klimatického regionu České republiky MT 4, který je charakterizovaný jako mírně teplý a vlhký. Průměrná roční teplota je v oblasti kolem 8°C. Průměrný roční úhrn srážek dosahuje hodnot 600–700 mm.

Právě kvůli neúrodnosti půdy tvoří hlavní podíl na zdejší zemědělské půdě pastviny. Orná půda je zde spíše méně zastoupená. Větší část nežli zemědělská půda, ovšem zabírá ta nezemědělská, a to především lesní pozemky. Lesy ve Vitorazsku zabírají více než polovinu z celkové výměry oblasti. Největší část lesního porostu tvoří smrky, ale významně je zde zastoupena i borovice (Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, 2012).

Přestože je přírodní prostředí Vitorazska výrazně dotčeno člověkem, zachovala se zde velmi rozmanitá vegetace. Více než polovina oblasti se tak stala součástí Chráněné krajinné oblasti Třeboňsko, jež byla vyhlášena již roku 1979, a zahrnuje většinu rozlohy Třeboňské pánve.

Část přírodních podmínek Vitorazska je zobrazena na následující mapě:

Obrázek 5: Přírodní poměry Vitorazka

Zdroj: Vlastní zpracování v programu ArcGIS

3 Cestovní ruch

Cestovní ruch je významnou součástí národní ekonomiky a u mnoha oblastí tvoří zásadní podíl jejich příjmů. Není proto divu, že se touto problematikou zabývá mnoho vědních disciplín, ať už jde o ekonomii, geografii, psychologii či sociologii.

3.1 Definice a základní pojmy

Cestovní ruch lze definovat různými způsoby. V roce 1991 na mezinárodní konferenci organizované Světovou organizací cestovního ruchu v kanadském městě Ottawa byl tento obor definován jakožto „*činnost osoby cestující na přechodnou dobu do místa ležícího mimo její běžné prostředí (místo bydliště), a to na dobu kratší než je stanovená, přičemž hlavní účel cesty je jiný než výkon výdělečné činnosti v navštíveném místě.*

Osobu cestující mimo své místo bydliště po dobu kratší než šest měsíců, účastníka cestovního ruchu, pak označujeme také pojmem návštěvník. Návštěvníky lze dále členit buďto dle jejich motivů k uskutečnění cesty, či podle délky jejich návštěvy v daném místě. V tomto případě konkrétně na turisty a výletníky. Turistou označujeme člověka, jenž v místě stráví alespoň jednu noc. Výletníkem pak osobu cestující na dobu kratší jednoho dne (Hesková, 2011).

Během účasti na cestovním ruchu si návštěvník uspokojuje své potřeby, které je možno dále rozčlenit na primární a sekundární. Zatímco primárními označujeme potřeby, kvůli kterým dochází k účasti na cestovním ruchu (například potřeby poznání kulturních a historických památek), sekundární potřeby jsou takové, bez kterých nelze efektivně uspokojit potřeby primární (například potřeba přenocování a stravování) (Orieška, 2010).

Cílové místo, ve kterém k upokojování potřeb dochází, je označováno pojmem destinace cestovního ruchu, zkráceně pouze destinace. Destinace musí účastníkovi nabízet nejen určitou atraktivitu, kvůli níž se do místa cestuje – primární nabídku uspokojující primární potřeby, ale i dostatečnou infrastrukturu – sekundární nabídku uspokojující potřeby sekundární (Hesková, 2011).

3.2 Typologie cestovního ruchu

Cestovní ruch je obor velmi obsáhlý, což je důvodem k jeho dalšímu členění. Hesková (2011) rozlišuje formy a druhy cestovního ruchu. V případě dělení cestovního ruchu podle příčin, které ho ovlivňují, či jeho důsledků, mluvíme o jeho formách. V případě dělení podle hlavního motivu účastníka se jedná o druhy.

3.2.1 Formy cestovního ruchu

Podle Heskové (2011) se o formu cestovního ruchu se jedná v případě jeho členění dle následujících hledisek:

- **Geografického** – na domácí cestovní ruch, zahraniční cestovní ruch, mezinárodní cestovní ruch, vnitřní cestovní ruch, národní cestovní ruch a regionální cestovní ruch
- **Počtu účastníků** – individuální cestovní ruch, skupinový cestovní ruch, masový cestovní ruch a ekologický cestovní ruch
- **Způsobu organizování** – individuální cesty, organizovaný zájezd/pobyt a klubový cestovní ruch
- **Věku účastníků** – cestovní ruch dětí, mládežnický cestovní ruch, rodinný cestovní ruch a seniorský cestovní ruch
- **Délky účasti** – výletní cestovní ruch, krátkodobý cestovní ruch, víkendový cestovní ruch a dlouhodobý cestovní ruch
- **Ročního období** – sezónní cestovní ruch, mimo sezónní cestovní ruch a dlouhodobý cestovní ruch
- **Převažujícího místa pobytu** – městský cestovní ruch, příměstský cestovní ruch, venkovský cestovní ruch, agroturistika či ekoagroturistika, horský či vysokohorský cestovní ruch a přímořský cestovní ruch
- **Použitého dopravního prostředku** – motorizovaný cestovní ruch, železniční cestovní ruch, letecký cestovní ruch a lodní cestovní ruch
- **Sociologického** – návštěvy příbuzných a známých, sociální cestovní ruch, komerční cestovní ruch a etnický cestovní ruch
- **Dynamiky** – pobytový (statický) cestovní ruch a putovní (dynamický) cestovní ruch

3.2.2 Druhy cestovního ruchu

Jako druhy cestovního ruchu pak Hesková (2011) označuje následující:

- Rekreační cestovní ruch
- Sportovní cestovní ruch
- Dobrodružný cestovní ruch
- Myslivecký a rybářský cestovní ruch
- Náboženský (poutní) cestovní ruch
- Lázeňský cestovní ruch
- Zdravotní cestovní ruch
- Obchodní cestovní ruch
- Kongresový cestovní ruch
- Stimulační cestovní ruch

3.2.2.1 Rekreační cestovní ruch

Jedná se asi o nejčastěji využívaný druh cestovního ruchu. Motivací k účasti na něm je především odpočinek, relaxace a obnova fyzických i duševních sil. Jeho aktivity bývají často spojeny s lehkým pohybem či méně náročnou sportovní činností. Aktivity jsou velmi často outdoorové. Rekreační cestovní ruch tak bývá závislý na přírodních podmínkách a počasí. S tím souvisí i jeho sezónnost, kdy nejvíce návštěvníků za rekreací vyráží během letních měsíců (Orieška, 2010).

Hesková (2011) jako součást rekreačního cestovního ruchu uvádí i tematický cestovní ruch zaměřený na uspokojování specifických odborných a rekreačních potřeb. Jako příklad lze uvést návštěvu technických památek, sakrálních staveb nebo tematických parků jako je Legoland v Dánsku či Asterix ve Francii.

3.2.2.2 Sportovní cestovní ruch

Podobně jako rekreační cestovní ruch, je i sportovní cestovní ruch spojen s určitou fyzickou aktivitou. V tomto případě se však již jedná o pohyb poněkud náročnější. Účastník by tak měl mít určitou fyzickou kondici. Toto platí ovšem jenom v případě aktivního sportovního cestovního ruchu (anglicky Active Sport Tourism), kdy účastník sám sportuje.

Do sportovního cestovního ruchu totiž počítáme i takzvaný pasivní sportovní cestovní ruch (Sport Event Tourism), kdy se účastník pouze pasivně účastní určité sportovní akce jako divák a sám fyzickou aktivitu nevyvíjí. Mezi nejnavštěvovanější sportovní akce patří především olympijské hry konající se každé čtyři roky nebo mistrovství světa v tak oblíbených sportech jako jsou fotbal nebo lední hokej. Další pasivní formou sportovního cestovního ruchu, kdy sám účastník aktivně nesportuje, je takzvaný Nostalgia Sport Tourism, což zahrnuje návštěvy atraktivit spojených se sportem, jako jsou síně slávy a podobně (Ross, 2001).

3.2.2.3 Dobrodružný cestovní ruch

Hlavním motivem pro účast na dobrodružném cestovním ruchu je především touha po vybočení z každodenního stereotypu, z jeho pravidelnosti a fádnosti. Účastník touží zažít něco nového, objevovat a prožít silný emocionální zážitek. S tímto druhem cestovního ruchu se pojí určitá míra nebezpečí. Nebezpečí však musí být kontrolováno. Poskytovatelé služeb dobrodružného turismu tak musí klást velký důraz především na zajištění bezpečnostních požadavků.

Dobrodružného cestovního ruchu se účastní převážně mladí lidé, kteří touží po novém zážitku a dobrodružství. Lidé, kteří si chtějí aktivně odpočinout od každodenního stresu, či zdolat určité výzvy a překonat sami sebe. Právě vyvíjená aktivita při realizaci tohoto cestovního ruchu vyžaduje určitou fyzickou zdatnost (Málková, 2011).

3.2.2.4 Myslivecký a rybářský cestovní ruch

Lov zvěře a ptáků býval v minulosti oblíbenou kratochvílí šlechty a movitých vrstev. V dnešní době je však spíše na ústupu. Naopak rybářský cestovní ruch je stále velmi rozšířenou aktivitou, ať už se jedná o chytání v řekách, jezerech, rybnících nebo mořích.

Tento druh cestovního ruchu podléhá mnohým omezením ze strany legislativy týkající se ochrany přírody a podmínek myslivosti a rybářství. Odstřel i výlov podléhá přísným pravidlům, jimiž je účastník povinen se řídit. Za lov je nutné zaplatit dané poplatky ve stanovené výši (Hesková, 2011).

3.2.2.5 Náboženský (poutní) cestovní ruch

Náboženský nebo také poutní cestovní ruch lze počítat jako součást kulturního cestovního ruchu, který nejčastěji souvisí s návštěvou církevní památky, jako jsou kostely, kláštery, katedrály a další sakrální stavby. Počítá se sem i účast na různých náboženských obřadech nebo poutí do míst určitého náboženského významu. Prvopočátky tohoto druhu cestovního ruchu sahají až do dob starověku (Vystoupil & Šauer, 2005).

3.2.2.6 Lázeňský cestovní ruch

Léčení zdravotních problémů je nejčastějším motivem k účasti na lázeňském cestovním ruchu. V takových případech je lázeňský pobyt mnohdy buďto částečně nebo plně hrazený zdravotní pojišťovnou. Lázně je ovšem možno navštívit i bez jakýchkoliv zdravotních problémů za účelem relaxace a odpočinku, a to jako samoplátce, kdy si účastník hradí veškeré výdaje za pobyt sám bez nároku na příspěvek od zdravotní pojišťovny.

Existence lázní a poskytování lázeňské péče je závislá na existenci léčivého přírodního zdroje, což mohou být přírodní léčivé vody, léčivé peloidy, léčivé plyny, radonové emanace nebo léčivé klima (Orieška, 2010).

3.2.2.7 Zdravotní cestovní ruch

Nutnost léčivého přírodního zdroje ovšem nevyžadují zařízení poskytující wellness služby, jako jsou například wellness hotely. Do těchto zařízení jezdí turisté vždy jako samoplátci bez nároku na příspěvek zdravotní pojišťovny. Tito lidé sem jezdí kvůli relaxaci a regeneraci sil, ale také kvůli blahodárným účinkům na jejich zdravotní kondici. Termín wellness totiž zahrnuje čtyři oblasti – fitness, kontrolu stresu, optimální výživu a kontrolu hmotnosti, což pozitivně působí na zdraví člověka a slouží jako prevence před zdravotními problémy.

Tento druh cestovního ruchu v posledních letech získává na významnosti, a to především z důvodu zrychlujícího se tempa života a množství stresu, kdy si účastník cestovního ruchu přeje během relativně krátkého času dosáhnout intenzivní regenerace sil (Orieška, 2010).

3.2.2.8 Obchodní (profesně orientovaný) cestovní ruch

Obchodní cestovní ruch (anglicky Business tourism) se významným způsobem liší od druhů cestovního ruchu uvedených výše. Jeho realizace totiž nenastává ve volném čase účastníka, ale během výkonu jeho zaměstnání. Ukázkovým příkladem obchodního cestovního ruchu jsou obchodní služební cesty, kdy zaměstnanec zastupuje firmu v obchodním jednání s firmou druhou a případně s ní navazuje smluvní vztah. (Swarbrooke & Horner, 2001)

3.2.2.9 Kongresový cestovní ruch

Za součást obchodního cestovního ruchu je možno počítat i cestovní ruch kongresový, kdy účastník cestuje za účelem setkání se s odborníky svého profesního oboru a vzájemné výměny zkušeností a znalostí. Tento druh cestovního ruchu je velmi perspektivní. Účastník kongresového cestovního ruchu v daném místě utrací průměrně dvakrát až třikrát více než běžní turisté.

Setkání odborníků a následná výměna zkušeností se uskutečňují na kongresových akcích, jež je dále možno rozčlenit na dvě skupiny – tradiční kongresové akce a výstavní nebo veletržní akce. Mezi tradiční kongresové akce pak počítáme kongresy, konference, symposia a semináře. Výstavní a veletržní akce představují výstavy, veletrhy a workshopy (Orieška, 2010).

3.2.2.10 Stimulační cestovní ruch

Stimulační nebo také incentivní cestovní ruch je možné stejně jako kongresový označit za součást obchodního cestovního ruchu. Jedná se o cestování, jež je firmou zařízeno pro zaměstnance jakožto odměna za dobré pracovní výsledky. Tato odměna tak má za úkol stimulovat zaměstnance k vyšší motivaci pracovního výkonu, podnítit zájem o podnik, ale také upevnit a prohloubit vztahy mezi spolupracovníky. Výdaje účastníka jsou hrazeny jeho zaměstnavatelem (Hesková, 2011).

3.3 Trh cestovního ruchu

Trh lze definovat jako prostor, ve kterém si jednotlivé ekonomické subjekty vyměňují výsledky své činnosti. Místo střetnutí nabídky a poptávky. Podle výsledků činnosti subjektů, jež se na trhu směňují je pak trhy možno rozčlenit na tři základní skupiny – trh peněz, trh výrobních faktorů a trh zboží a služeb, jehož součástí je i trh cestovního ruchu (Linderová, 2013).

Trh cestovního ruchu má svá určitá specifika. Typická je pro něj jeho sezónnost, kdy během roku dochází k velkým výkyvům v poptávce, čemuž se přizpůsobuje i nabídka. Nabídka se ovšem snaží sezónnost zmírnit, a to například vytvářením cenově výhodných mimosezónních balíčků. Dalším specifikem je dynamičnost. Trh cestovního ruchu se velmi rychle mění v důsledku působení mnoha faktorů jak subjektivních, tak objektivních. Jako příklady lze uvést například politický a společenský vývoj, vývoj ekonomiky, legislativa státu, demografie populace, technologický pokrok či množství volného času (Hesková, 2011).

3.3.1 Subjekt a objekt cestovního ruchu

Nositelem poptávky na trhu cestovního ruchu je takzvaný subjekt cestovního ruchu, čímž rozumíme účastníka cestovního ruchu, jehož potřeby jsou uspokojovány během cestování a pobytu v místě mimo jeho trvalé bydliště. Subjekt tak na trhu zastává roli spotřebitele produktu cestovního ruchu.

Naopak za nositele nabídky na trhu cestovního ruchu považujeme takzvaný objekt cestovního ruchu, který tvoří cílové místo (destinace), podniky a instituce cestovního ruchu. Cílové místo musí mít určitý přírodní a kulturně-historický potenciál, který jej odlišuje od míst ostatních a přitahuje tak návštěvníka. Tento potenciál označujeme jako primární nabídku. Neméně důležitá je však i různorodá infrastrukturní vybavenost v daném místě, čímž se rozumí například ubytovací a stravovací zařízení, jež návštěvníkovi umožňují pohodlný pobyt. Tato zařízení lze označit jako nabídku sekundární (Linderová, 2013).

3.3.2 Produkt cestovního ruchu

Pojmem produkt cestovního ruchu je označováno vše, co je nabízeno na trhu cestovního ruchu. Vše, co upokojuje potřeby účastníka a vytváří pro něj komplexní soubor zážitků. Produkt cestovního ruchu je tvořen čtyřmi částmi – volnými statky, veřejnými statky, službami a zbožím. Většinový podíl na produktu však tvoří služby (Hesková, 2011).

3.3.2.1 Volné statky

Jako jediné ze čtyř součástí produktu cestovního ruchu nepatří volné statky mezi statky ekonomické. Je to dáno skutečností, že volný statek neprochází procesem výroby, není vytvořen lidskou činností. Jedná se o statky vytvořené přírodními procesy, jež jsou k dispozici bezplatně všem a v neomezeném množství. Jako typické příklady lze uvést vodu, vzduch či sluneční svit (Beránek, 2013).

3.3.2.2 Veřejné statky

Podobně jako volné statky jsou i statky veřejné bezplatně přístupné všem. Nikoho nelze z jejich spotřeby vyloučit. Užitek ze spotřeby veřejných statků je nedělitelný. Spotřeba jednou osobou nevylučuje spotřebu osobami dalšími. Jelikož se jedná o statky ekonomické, jejich tvorba vyžaduje určitou lidskou práci. Tato potřebná práce bývá hrazena z veřejných zdrojů. Přestože se spotřeba volných statků jeví jako bezplatná, lidé jejich vytvoření financují nepřímo prostřednictvím daní. Typickým příkladem veřejného statku je veřejné osvětlení (Beránek, 2013).

3.3.2.3 Zboží

Další částí produktu cestovního ruchu je zboží, jež je stejně jako veřejné statky výsledkem lidské práce, tedy statkem ekonomickým. Jedná se o hmotnou věc uspokojující potřeby účastníka cestovního ruchu, která je prodávána na trhu, je tak vždy placená. Příkladem zboží jakožto součásti produktu cestovního ruchu je možno uvést nápoje, potraviny, mapy, tištěné průvodce či upomínkové předměty (Linderová, 2013).

3.3.2.4 Služby

Na rozdíl od zboží se služby vyznačují svou nehmotností, přestože některé mohou mít materiální podstatu. Z toho vyplývá vysoká spotřeba živé práce při jejich poskytování, které je místně a časově vázané na primární nabídku cestovního ruchu. Služby jsou poskytovány ve stejný okamžik, jako jsou spotřebovávány. Nelze je produkovat do zásoby. Stejně jako zboží jsou většinou placené, ale některé služby jsou poskytovány i bezplatně, a to kupříkladu služby informační.

Služby, které využívá účastník cestovního ruchu je možno označit jako služby v cestovním ruchu. Ne všechny služby jsou však určeny pouze pro návštěvníka. Proto lze služby v cestovním ruchu dále dělit na služby cestovního ruchu uspokojující pouze potřeby návštěvníka daného místa a takzvané ostatní služby, kterých využívají i místní residenté. Jako příklad služeb cestovního ruchu je možno uvést služby ubytovací či průvodcovské, u služeb ostatních pak komunální či zdravotnické.

Služby cestovního ruchu je možno dále členit hned z několika hledisek. Podle uspokojovaných potřeb na služby základní a doplňkové, kdy základní uspokojují potřeby sekundární a doplňkové primární. Základními službami tak rozumíme především dopravní, ubytovací a stravovací. Doplňkovými pak služby často odvozené od druhů cestovního ruchu, tedy rekreační, sportovní, kongresové a další.

Další členění služeb je možné kupříkladu z hlediska fáze realizace cestovního ruchu na služby poskytované v místě trvalého bydliště, během cestování a během pobytu v cílové destinaci, či hlediska časového na služby poskytované v sezonním nebo mimosezonním období (Orieška, 2010).

3.4 Potenciál cestovního ruchu

Předpoklady pro rozvoj cestovního ruchu neboli potenciál cestovního ruchu je možno hodnotit několika metodami. Z důvodu komplexnosti cestovního ruchu je nutno brát v úvahu mnoho faktorů, jež na subjekt působí. Hamarneh (2012) tyto předpoklady pro rozvoj turismu rozděluje na selektivní předpoklady, lokalizační předpoklady a realizační předpoklady. Při hodnocení těchto předpokladů by měl být brán v úvahu jejich význam oproti stejným předpokladům v jiných oblastech, ale i jejich význam pro potenciální návštěvníky.

3.4.1 Selektivní předpoklady

Selektivními, nebo také stimulačními, předpoklady pro rozvoj cestovního ruchu se rozumí takové, které stimulují vznik turismu na daném území. Jedná se tak především o socioekonomické charakteristiky oblasti jako například politické předpoklady, ekonomické předpoklady, demografické předpoklady, urbanizační předpoklady nebo ekologické předpoklady, které lze shrnout jako předpoklady objektivní.

Kromě těchto objektivních však selektivní předpoklady tvoří také předpoklady subjektivní, mezi něž se řadí psychologické a další pohnutky, které jsou ovlivněny kulturní úrovní obyvatel. Důležitým subjektivním předpokladem jsou zkušenosti s cestováním, propagace vedoucí k módnosti destinace, ale i charakterové vlastnosti národa (Hamarneh, 2012).

3.4.2 Lokalizační předpoklady

Předpoklady pro rozvoj cestovního ruchu, které prezentují primární nabídku oblasti, je možno označit za předpoklady lokalizační. Tyto předpoklady lze dále rozčlenit na dvě základní skupiny – přírodní a společenské.

Za přírodní lokalizační předpoklady jsou označovány klimatické podmínky, charakter a modelace terénu, hydrologické poměry, fauna a flóra a také přírodní atraktivita oblasti. Za společenské, tedy vytvořené člověkem, pak považujeme památky (kulturní, historické či technické), v oblasti pořádané slavnosti, události či zvyky, místní gastronomii nebo umělé atrakce, jako jsou například zábavní parky (Ryglová, Burian & Vajčnerová, 2011).

3.4.3 Realizační předpoklady

Posledními předpoklady tvořícími potenciál cestovního ruchu jsou předpoklady realizační, které tvoří sekundární nabídku oblasti. Jedná se tak o materiálně–technickou základnu cestovního ruchu, bez níž by nebylo možné potenciál oblasti využít a uspokojit potřeby subjektu cestovního ruchu.

Za realizační předpoklady rozvoje turismu tak jsou považovány především služby poskytované návštěvníkovi, tedy ubytovací, stravovací, směnářenské a další služby, jež by účastník cestovního ruchu mohl využít. Dalším realizačním předpokladem je také dopravní infrastruktura, která je pro rozvoj cestovního ruchu naprosto nezbytná (Hamarneh, 2012).

4 Předpoklady rozvoje CR v oblasti

Se svým specifickým historickým vývojem, rozmanitou a nedotčenou přírodou lze Vitorazsko označit za poměrně zajímavý turistický cíl, který může svým návštěvníkům mnohé nabídnout. Jednotlivé předpoklady pro rozvoj cestovního ruchu budou rozebrány v následujícím textu.

4.1 Selektivní předpoklady

Území jsou ovlivněna mnohými oblastmi lidské činnosti. Mezi ty činnosti, které vytváří selektivní předpoklady rozvoje cestovního ruchu, je možno zařadit státní a regionální politiku, ekologické faktory a mnohé další. V této bakalářské práci bude podrobněji rozebrána politická a bezpečnostní situace ve Vitorazsku, demografická struktura obyvatel a jejich zaměstnanost.

4.1.1 Politická situace a bezpečnost

Zkoumaný mikroregion Vitorazsko se rozkládá na území České republiky, která je státním zřízením parlamentní republikou. Podle klasifikace států OECD (Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj) patří Česká republika mezi rozvinuté tržní ekonomiky. Politická situace v zemi je stabilní. V periodických intervalech zde dochází k demokratickým volbám.

V roce 2004 vstoupila Česká republika do Evropské unie a stala se tak součástí evropského jednotného trhu, který umožňuje společný obchod mezi státy EU bez jakéhokoliv omezení. O 3 roky později, v roce 2007, se Česká republika stala součástí takzvaného Schengenského prostoru, který zajišťuje volnost pohybu osob mezi členskými státy bez hraničních kontrol. Na území Schengenského prostoru tak lze svobodně přecházet hranice mezi státy nejen na hraničním přechodu, ale i mimo něj. Toto ujednání má obrovský dopad na rozvoj cestovního ruchu, a to především v pohraničních oblastech jako Vitorazsko, kterým se tak zvyšuje atraktivita u zahraničních návštěvníků ze sousedních států.

Bezpečnost v mikroregionu Vitorazsko zajišťuje Policie České republiky, státní bezpečnostní ozbrojený sbor působící na celém území ČR. Ve vymezené oblasti se nenachází žádná stanice celostátního policejního sboru ČR, nejbližší sídlí v těsné

blízkosti Tuště, v Suchdole nad Lužnicí. Přímo na území Vitorazska však působí městská policie Českých Velenic. Záchrané zdravotnické služby pak zajišťují dvě nejbližší nemocnice – v Českých Budějovicích a Jindřichově Hradci. Díky dohodě České republiky s Rakouskem však lze pacienty převést do nejbližší nemocnice bez ohledu na státní hranice, což by byla v případě Vitorazska nemocnice v Gmündu (Kolářová, 2014).

4.1.2 Demografie

Na území Vitorazska v roce 2013 žilo celkem 5 274 obyvatel, z čehož 2 649 (50,23 %) bylo ženského pohlaví. Děti do 15 let na území žilo celkem 784 (14,87 %) a věku 65 let a více dosahovalo 781 obyvatel (14,81 %) (ČSÚ, 2013).

Jaká byla demografická struktura obyvatel v jednotlivých částech Vitorazska, ukazuje následující tabulka:

Tabulka 3: Demografická struktura obyvatel Vitorazska

	Podíl žen na celkovém počtu obyvatel	Podíl obyvatel ve věku 0-14 let	Podíl obyvatel ve věku 15-64 let	Podíl obyvatel ve věku 65 a více let
České Velenice	50,49 %	14,77 %	71,21 %	14,02 %
Dvory nad Lužnicí	51,81 %	14,16 %	73,80 %	12,05 %
Halámky	51,76 %	12,35 %	62,94 %	24,71 %
Nakolice	33,33 %	16,67 %	70,83 %	12,50 %
Nová Ves nad Lužnicí	48,15 %	17,04 %	70,74 %	12,22 %
Obora	43,75 %	0,00 %	87,50 %	12,50 %
Rapšach	48,24 %	17,96 %	67,96 %	14,08 %
Trpnouze	50,98 %	15,69 %	64,71 %	19,61 %
Tušť	53,74 %	9,52 %	66,67 %	23,81 %
Vyšné	48,48 %	33,33 %	54,55 %	12,12 %
Žofina Huť	41,07 %	10,71 %	67,86 %	21,43 %

Zdroj: Český statistický úřad

4.1.3 Zaměstnanost

Z celkového počtu 5 274 obyvatel bylo v roce 2013 ekonomicky aktivních 2 553, tedy 48,41 %. Z tohoto počtu (ekonomicky aktivních obyvatel) bylo 88,41 % zaměstnaných. Míra nezaměstnanosti Vitorazska tedy byla 11,59 %, což je oproti průměrné míře nezaměstnanosti v České republice, která za rok 2013 činila 7 %, značný rozdíl. O relativně malém počtu pracovních příležitostí vypovídá i podíl obyvatel dojíždějících mimo obec svého trvalého bydliště, který na území Vitorazska dosáhl hodnoty 29,2 %. Nejvyšší hodnoty dosahuje Nová Ves nad Lužnicí (52,63 %), nejnižší naopak vesnice Obora (10 %) (ČSÚ, 2013).

Situaci v jednotlivých částech mikroregionu dokumentuje následující tabulka:

Tabulka 4: Zaměstnanost obyvatel Vitorazska

	Podíl ekonomicky aktivních na celkovém počtu obyvatel	Podíl zaměstnaných na ekonomicky aktivních obyvatelích	Podíl zaměstnaných ve službách	Podíl zaměstnaných vyjíždějících za prací
České Velenice	48,73 %	87,78 %	49,73 %	25,14 %
Dvory nad Lužnicí	56,33 %	90,91 %	37,06 %	44,12 %
Halámky	42,94 %	90,41 %	7,58 %	12,12 %
Nakolice	54,17 %	84,62 %	63,64 %	45,45 %
Nová Ves nad Lužnicí	52,96 %	93,01 %	33,83 %	52,63 %
Obora	62,50 %	100,00 %	30,00 %	10,00 %
Rapšach	42,25 %	84,58 %	28,08 %	35,96 %
Trpnouze	49,02 %	92,00 %	13,04 %	43,48 %
Tušť	48,64 %	91,61 %	33,59 %	25,95 %
Vyšné	15,15 %	100,00 %	60,00 %	20,00 %
Žofina Huť	50,00 %	89,29 %	20,00 %	40,00 %

Zdroj: Český statistický úřad

4.2 Lokalizační předpoklady

Se svým specifickým historickým vývojem, rozmanitou a nedotčenou přírodou lze Vitorazsko označit za poměrně zajímavý turistický cíl, který může svým návštěvníkům mnohé nabídnout. Jednotlivé lokalizační předpoklady pro rozvoj cestovního ruchu, které vytváří primární nabídku oblasti, ruchu budou rozebrány v následujícím textu.

4.2.1 Přírodní

Přírodními lokalizačními předpoklady se rozumí ty, které nebyly vytvořeny člověkem, ale přírodou. Takové, které vznikly geologickým vývojem krajiny nebo jinými přirozenými procesy.

4.2.1.1 Klimatické podmínky

Podle Výzkumného ústavu meliorací a ochrany půdy (2008) lze na území České republiky rozlišit hned 10 klimatických regionů – VT, T1, T2, T3, MT 1, MT 2, MT 3, MT 4, MCH a CH. Oblast Vitorazska se podle tohoto rozdělení zařazuje do klimatického regionu s označením MT 4, který je charakterizovaný jako mírně teplý a vlhký a je také nejběžnějším z klimatických regionů na našem území.

Průměrná roční teplota v tomto klimatickém regionu, a tudíž i v oblasti Vitorazska, se pohybuje kolem 6 až 7 °C. V jednotlivých měsících je situace následující: V lednu průměrná teplota vzduchu dosahuje hodnot v rozmezí od -2 do -3 °C, v dubnu od 6 do 7 °C, v červenci od 16 do 17 °C a v říjnu od 6 do 7 °C. Počet dní, kdy se teplota vyšplhá nad 10 °C, je za rok přibližně 140 až 160.

Průměrný roční úhrn srážek v oblasti dosahuje hodnot v rozmezí 600 a 750 mm. Dní, kdy na zem dopadne alespoň 1 mm srážek, je během roku 110 až 120. Hodnota zatížení střech sněhem, podle něhož se rozdělují sněhové oblasti v ČR, se na území Vitorazska pohybuje přibližně v rozmezí mezi 1 a 1,5 kPa, což je v porovnání se zbytkem země průměrné (SISPO, 2017).

Klimatické podmínky Vitorazska jsou tak vhodné především pro cestovní ruch realizovaný mimo zimní období a prakticky vylučují rozvoj cestovního ruchu spojeného s lyžováním či jinými zimními sporty.

4.2.1.2 Reliéf krajiny

Většina území Vitorazska je součástí Třeboňské pánve. Krajina je tak převážně rovinatá v nadmořské výšce pohybující se většinou v rozmezí 400 až 500 metrů nad mořem. Terén se začíná mírně vlnit na jihozápadě oblasti, kde se přibližuje k úpatí Novohradských hor a rakouským hranicím. Právě zde, přímo na česko-rakouské hranici, se nachází i nejvyšší bod Vitorazska Holá hora, která dosahuje výšky 685 metrů nad mořem. Mírně kopcovitá krajina začíná i východně od Rapšachu u hranic s Rakouskem, ale vrcholy zde nepřesahují 600 metrů nad mořem.

Rovinatá krajina Vitorazska je velmi vhodná pro rozvoj cykloturistiky či nenáročné pěší turistiky. Naopak naprosto nevhodné podmínky jsou zde pro rozvoj cestovního ruchu spojeného s horskými oblastmi, jako je například horská turistika nebo sjezdové lyžování.

4.2.1.3 Vodní plochy vhodné k rekreaci a vodní turistice

Významným tokem, který úhlopříčně protíná celé území Vitorazska, je řeka Lužnice pramenící v Rakousku nedaleko obce Karlstift. Na břehu řeky Lužnice leží velká část vitorazských obcí, a to České Velenice, Nová Ves nad Lužnicí, Halámky, Dvory nad Lužnicí a Tušť. Řeka je však na toto území spíše močálovitá a příliš se tak nehodí pro rekreační koupání. Lužnice je oblíbeným tokem pro vodácké sjezdy. Tyto sjezdy obvykle začínají na hranici území Tuště a Suchdola nad Lužnicí, což pro Tušť přináší velký potenciál pro rozvoj vodní turistiky. Lužnice je sjízdná již od Nové Vsi nad Lužnicí, ovšem zde je tok obtížnější s větším množstvím překážek. Potenciál pro rozvoj cestovního ruchu v Nové Vsi nad Lužnicí, Halámkách a Dvorech nad Lužnicí je tak menšího významu (Raft.cz, n. d.).

Ačkoliv Lužnice není vhodná pro rekreační koupání, v oblasti Vitorazsko takovéto podmínky najít lze. Na území se nachází zatopené pískovny, které se vyznačují průzračnou vodou a mírnými písčítými plážemi vhodnými pro rozvoj rekreačního cestovního ruchu. Zatímco v pískovně na území Nové Vsi nad Lužnicí stále dochází k těžbě písku a její potenciál bude možno využít až v budoucnu, pískovny u Tuště již těžaři opustili. Na území této vesnice se nachází hned tři zatopená místa, která dnes slouží jako přírodní koupaliště a jsou tak hlavním důvodem rozvoje rekreačního cestovního ruchu na území této vesnice. Největší a nejvyužívanější je takzvaná Velká pískovna, jejíž hlavní výhodou je především pozvolný vstup do vody (CzechTourism, 2017).

Kromě zatopených pískoven existuje na území Vitorazska i další vodní plocha vhodná k rekreaci. Nedaleko vesnice Nakolice se nachází 45 ha rozlehlý Nakolický rybník, který slouží pro chov ryb, ale i jako přírodní koupaliště.

4.2.1.4 Vodní toky vhodné k rybolovu

Český rybářský svaz (2016) na území České republiky rozlišuje necelých 1 300 rybářských revírů, které dále člení do dvou skupin – pstruhových (zahrnující horské a podhorské řeky) a mimopstruhových. Na území Vitorazska se nachází 5 z nich – 3 mimopstruhové a 2 pstruhové. V těchto revírech je možno lovit na základě nákupu místního rybářského lístku nebo povolenky k lovu ryb vydávané Českým rybářským svazem.

Přehled všech rybářských revírů na území Vitorazska ukazuje následující tabulka:

Tabulka 5: Rybářské revíry na území Vitorazska

Název revíru	Číslo revíru	Rozloha revíru	Typ revíru	Území
Dračice 1	423 016	5 ha	pstruhový	Tušť, Rapšach
Lužnice 10 A	421 041	17 ha	mimopstruhový	Tušť
Lužnice 10 B	421 042	180 ha	mimopstruhový	Tušť
Lužnice 11	421 043	32 ha	mimopstruhový	Tušť, Dvory nad Lužnicí, Halámky, Nová Ves nad Lužnicí, České Velenice
Lužnice 12	423 054	2 ha	pstruhový	České Velenice

Zdroj: Český rybářský svaz

4.2.1.5 Chráněná území

Na velké části Třeboňské pánve se rozkládá Chráněná krajinná oblast Třeboňsko, jež je sedmou největší chráněnou krajinnou oblastí České republiky. Na jejím území se nachází 21 přírodních rezervací, z nichž 5 je v oblasti Vitorazsko – Trpnouzské Blato, Horní Lužnice, Krabonošská niva, Dračice a Žofinka, která je dokonce národní přírodní rezervací.

Národní přírodní rezervace Žofinka, jak již její název napovídá, se nachází ani ne kilometr od vesnice Žofina Huť. Na rozdíl od vesnice, která spadá pod obecní úřad v Nové Vsi nad Lužnicí, se toto státem chráněné území rozkládá na 128,95 hektarech území

Dvorů nad Lužnicí. Na území, které je chráněno již od roku 1975, se nachází četná rašeliniště a unikátní stromový porost, tvořený v České republice ne příliš běžnou borovicí blatkou. Podrost tvoří vzácný rojovník bahenní, jenž je dokonce zapsaný na Červeném seznamu ohrožených druhů vydávaném každé dva roky Mezinárodním svazem ochrany přírody (MŽP ČR, n. d.).

Stejně jako NPR Žofinka i přírodní rezervace Trpnouzské Blato chrání místo výskytu rašeliny. Obě území spolu bezprostředně sousedí a tvoří tak rozlehlé rašelinové ložisko porostlé borovicí blatkou. Trpnouzské Blato je přírodní rezervací poměrně mladou, bylo vyhlášeno teprve v roce 2002, a nachází se severozápadně od Žofinky pár set metrů od Trpnouze (MŽP ČR, n. d.).

Kromě rašelinišť však lze na území Vitorazska nalézt další významné přírodní úkazy chráněné státem. Kupříkladu je to meandrující tok Lužnice, který je chráněn jakožto přírodní rezervace Horní Lužnice s výměrou 389,55 hektarů. Tok je dlouhý 16 km a protéká územím Nové Vsi nad Lužnicí, Halámek, Dvorů nad Lužnicí a Tuště. Řeka se zde výrazně zakrucuje a vytváří četná slepá ramena a tůň. Fauna i flóra je zde velmi rozmanitá a lze tu nalézt hned několik vzácných druhů živočichů a rostlin. Z živočišné říše je to například vydra říční, z rostlinné pak stolítek klasnatý. Nahoru po proudu Lužnice těsně u hranic s Rakouskem se pak nachází ještě jedna přírodní rezervace – Krabonošská niva, jež zachovává cenná mokřadní společenstva a neporušený hydrologický režim Lužnice (AOPK ČR, 2017).

Odlišným typem řeky je pak říčka Dračice, okolo jejíhož koryta byla v roce 1998 vyhlášena stejnojmenná přírodní rezervace. Na rozdíl od Lužnice se jedná spíše o řeku podhorského charakteru se silnějším proudem a četnými balvanovitými úseky. Dračice tvoří severní hranici vymezeného území Vitorazska a teče od státní hranice s Rakouskem přes území Rapšachu do Tuště, kde se vlévá do Lužnice. V přírodní rezervaci kolem části jejího toku lze nalézt několik vzácných živočichů jako například celoevropsky ohrožené vážky klínatku rohatou a páskovce kroužkovaného (AOPK ČR, 2017).

Za zmínku také stojí Pískovna u Dračice severně od Rapšachu, která neslouží pro rekreaci, ale je chráněnou přírodní památkou CHKO Třeboňsko. Přírodní památka byla vyhlášena v roce 2001 z důvodu ochrany unikátních geomorfologických jevů a výskytu vzácných živočichů a rostlin (AOPK ČR, 2017).

4.2.2 Společenské

Nebyly to však pouze přírodní faktory, které ovlivnily území Vitorazska a zanechaly zde zajímavosti, jež mohou dopomoci k rozvoji cestovního ruchu. Osídlení v oblasti a jeho vývoj zde zanechalo různé atraktivity, které jsou schopny turisty zaujmout a zásadním dílem tak přispět k rozvoji cestovního ruchu v oblasti.

4.2.2.1 Církevní památky

Přestože dnes již její význam není takový, v minulosti bývala církev srdcem společenského života komunity. Kostely a další církevní stavby tak zpravidla bývají dominantou a architektonickým skvostem sídelních jednotek. Na vymezeném území Vitorazska stojí celkem čtyři kostely, a to v Českých Velenicích, Dvorech nad Lužnicí, Krabonoši a Rapšachu. Žádný z nich však nedosahuje přílišného významu.

Všechny kostely patří římskokatolické církvi, která je největší církví v České republice. V rámci církevní organizace kostely spadají pod farnost v Suchdole nad Lužnicí, vikariát v Jindřichově Hradci a diecézi v Českých Budějovicích. Před rokem 1920, kdy bylo Vitorazsko připojeno k Československé republice, a během druhé světové války vitorazské kostely patřily pod diecézi St. Pölten v Dolních Rakousech (Biskupství českobudějovické, 2014).

Nejstarším z vitorazských kostelů je kostel v Krabonoši, jenž byl založen patrně již ve 13. století v období gotiky. Přestože o jeho výstavbě nejsou žádné písemné zmínky, jeho stáří je doloženo podle středověké omítky se zachovalým fragmentem malby sv. Jana Křtitele, jemuž je kostel zasvěcen. V roce 1807 vypukl v Krabonoši požár a církevní stavba byla poničena. V rámci oprav byl kostel přestavěn do dnešní klasicistní podoby. Výrazně poničen byl pak v 50. letech v době zániku Krabonoše, kdy se dostal pod správu Pohraniční stráže. Budova začala chátrat, a přestože byla v roce 1992 prohlášena za kulturní památku, je stále ve velmi špatném stavu. Na účinnou opravu, která by objekt zachránila, se nedaří najít finanční prostředky (Farnost Suchdol nad Lužnicí, 2010).

Druhým nejstarším kostelem na území Vitorazska je kostel v Rapšachu zasvěcený sv. Zikmundovi. Byl postaven kolem roku 1450 v gotickém slohu. Gotická podoba objektu na rozdíl od kostela v Krabonoši zůstala až do dneška. V interiéru, konkrétně v presbytáři, se dochovaly gotické nástěnné malby vyobrazující útržky ze života Ježíše

Krista. Malby byly v minulém století zrestaurovány, aby se toto vzácné kulturní dědictví dochovalo i příštím generacím (Obec Rapšach, n. d.).

Další církevní stavbou na území Vitorazska je barokní kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Dvorech nad Lužnicí vystavěný v roce 1788. Přestože je kostel barokní, oltář v něm pochází již z gotiky. Oltář sem byl totiž převezen ze zrušeného kostela sv. Anny v Českých Budějovicích. Na budově v minulosti proběhlo mnoho oprav a jedná se tak o velmi zachovalou kulturně-historickou památku (Farnost Suchdol nad Lužnicí, 2010).

Nejnovějším z vitorazských kostelů je ten v Českých Velenicích, který byl vystavěn až ve 20. století a vyjímá se tak poměrně moderním architektonickým řešením. Před připojením Vitorazska k Československu sloužil věřícím z vesnic Česká Cejle, Dolní Velenice a Josefsko, z jejichž spojení vznikly České Velenice, kostel na území dnešního rakouského Gmündu. Po roce 1920 zde byla zřízena provizorní kaple. Kostel v jeho dnešní podobě byl vysvěcen až roku 1935, ale během bombardování Českých Velenic za druhé světové války byla budova poškozena. Škody naštěstí nebyly tak vážné, a tak se kostel podařilo udržet v nezměněné podobě až do současnosti (Farnost Suchdol nad Lužnicí, 2010).

4.2.2.2 Technické památky

Dalšími lokalizačními předpoklady, které by mohly přispět k rozvoji cestovního ruchu v oblasti, jsou památky technické. Jednou takovou je věžový vodojem v Nové Vsi nad Lužnicí, který byl prohlášen památkou v roce 2007 (Národní památkový ústav, 2015).

Další a o něco významnější technickou památkou Vitorazska je replika historického trolejbusu TMG 1907 v Českých Velenicích, jehož historie sahá až do dob Rakouska-Uherska, kdy město díky železniční trati bylo velmi důležitým dopravním uzlem. Na železnici zde bylo zaměstnáno mnoho lidí. Právě pro převoz pracovníků z Gmündu na vlakové nádraží dnešních Českých Velenic zde byla roku 1907 zřízena trolejbusová doprava, vůbec první na území dnešní České republiky. Jako druhý pak začal trolejbus jezdit též na jihu Čech, v Českých Budějovicích. Zatímco v Budějovicích tato doprava funguje dodnes, v Českých Velenicích skončila během první světové války, v roce 1916. Po sto letech se však trolejbus do ulic pohraničního města vrátil. Z místní galerie vzešel nápad na vytvoření repliky tohoto dopravního prostředku. Replika trolejbusu TMG 1907 byla vytvořena pouze podle dobových fotografií v jedné dílně na

Valašsku s náklady více než milion korun. Vůz je dlouhý více než 5 metrů a najednou se do něj vejde celkem 8 pasažérů. Veřejnosti byla tato replika historického dopravního prostředku poprvé představena v září roku 2016. O místě jejího trvalého vystavení zatím nebylo rozhodnuto (Marek, 2016).

4.2.2.3 Zaniklá sídla

Historický vývoj naší země ve 20. století přinesl do pohraničních oblastí mnoho tragických událostí. Lidé byli v několika vlnách vyháněni ze svých domovů ať už do sousedního Rakouska, nebo do Československého vnitrozemí. Po těchto lidech zůstaly prázdné domy, které byly znovu obydleny jen z části. Došlo k rapidnímu poklesu počtu obyvatel v oblasti a úplnému zániku několika obcí a vesnic. Některá sídla byla do základů zničena, po některých zůstaly pozůstatky připomínající jejich bývalou existenci. Jelikož k těmto událostem docházelo převážně v pohraničních oblastech, tvoří jejich pozůstatky pro území velmi specifickou historickou památku, jež může být významným faktorem pro rozvoj poznávacího cestovního ruchu. Pro Vitorazsko, stejně jako pro Valticko, Dyjský trojúhelník, však platí ještě jedna specifická okolnost, a to jeho historie z větší části spojená s dějinami Rakouska, kdy český jazyk na tomto území přežil několik staletí i přesto, že bylo součástí německy mluvícího státu, a s tím související následný tragický příběh zpětného připojení k Čechám.

Na území Vitorazska se nachází celkem šest zaniklých sídel, z nichž tři, Blata, Bukovky a Kunšach, najdeme na území Rapsachu, dvě, Rybné a Krabonoš, na území Nové Vsi nad Lužnicí a jedno, samotu U Kollerů, na území spadajícím pod Vyšné. Tyto sídelní jednotky zanikly po 2. světové válce, kdy se Evropa rozdělila na dvě části rozdělené železnou oponou. Kolem hranic bylo vytvořeno přísně střežené hraniční pásmo a obyvatelstvo žijící na území tohoto pásma bylo nuceno opustit své domovy (Beran, 2015).

Největší, ale také nejvíce dochovanou sídelní jednotkou na území Vitorazska je bývalá obec Krabonoš ležící ani ne kilometr od Rakouských hranic a necelé dva kilometry od Nové Vsi nad Lužnicí. První zmínky o osídlení tohoto místa pocházejí již z roku 1179, což z Krabonoše dělá nejstarší doložené sídlo ve Vitorazsku, ale i v okrese Jindřichův Hradec. V roce 1930 zde stálo 73 domů, kde žilo 428 obyvatel, z nichž 255 bylo německé národnosti. Po druhé světové válce byli němečtí obyvatelé obce vyhnáni do Rakouska a po vzniku železné opony odešli i Češi. Část obce byla srovnána se zemí a místní škola

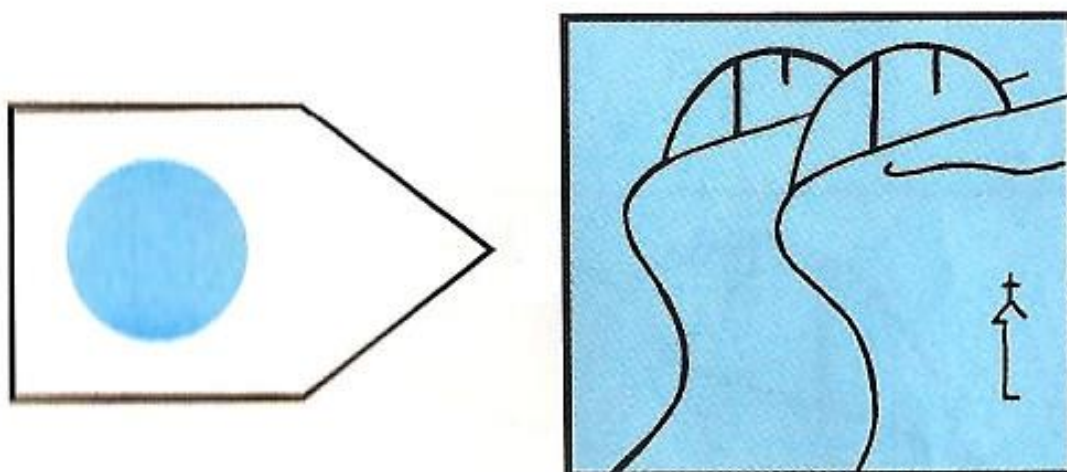
byla přestavěna na kasárna Pohraniční stráže. Právě opuštěná kasárna a také kostel sv. Jana Křtitele, je tím málem, co se z Krabonoše dochovalo do dnešních dnů (Bednář, 2013).

4.2.2.4 Cyklotrasy

Jak již bylo zmíněno v části této práce rozebírající reliéf krajiny, mikroregion Vitorazsko má velmi vhodné podmínky pro rozvoj cykloturistiky. Za tímto účelem v oblasti vznikla historicko-naučná stezka s názvem Paměti Vitorazska, která je dlouhá 89 kilometrů a vede převážně po zpevněných komunikacích s asfaltovým povrchem. Cyklotrasa nabízí 29 zastávek opatřených informačními cedulemi s popisem historie či pověstí vztahujících se k danému místu a z části zasahuje i do sousedního Rakouska a mikroregionu Novohradsko. Na vymezeném území Vitorazska se nachází celkem 13 zastávek – Nakolice, Vyšné, České Velenice, České Velenice – Josefsko, Nová Ves – Krabonoš, Halámky – hraniční přechod, Kunšach – Spáleníště, Na rozcestí, Dračice, Rapšach, Dvory nad Lužnicí, Hranice a Tušský most.

Podél trasy jsou pak umístěny tabulky s logem stezky, ale také stromy jsou nastříkány modrobílou značkou, což vede k dobré orientaci po cestě. Značení vyobrazené na stromech a logo cyklotrasy ukazuje následující obrázek:

Obrázek 6: Značení a logo cyklotrasy Paměti Vitorazska

Zdroj: Hokr, 2003

Celá cyklotrasa a jednotlivé zastávky na ní jsou vyobrazeny na následující mapě:

Obrázek 7: Mapa cyklotrasy Paměti Vitorazska

1 - Nový zámek, 2 - Pyhrabruck, 3 - Höhenberg, 4 - Unterlembach, 5 - Dietmanns, 6 - Gmünd, 7 - České Velenice - Andělský vrch, 8 - České Velenice, 9 - České Velenice - Josefsko, 10 - Nová Ves - Krabonoš, 11 - Halámky - hraniční přechod, 12 - Kunšach - Spáleníště, 13 - Rapšach, 14 - Na rozcestí, 15 - Dračice, 16 - Nová Huť, 17 - Františkov, 18 - Klikov, 19 - Tušský most, 20 - Suchdol nad Lužnicí, 21 - Tři Facky, 22 - Hrdlořezy, 23 - Dvory nad Lužnicí, 24 - Hranice, 25 - Blata, 26 - Jakule, 27 - Byňov, 28 - Nakolice, 29 - Vyšné

Zdroj: Hokr, 2003

4.2.2.5 Kulturní akce

Nejsou to ovšem jenom hmatatelné objekty, co dokáže do oblasti přitáhnout návštěvníky, ale také různorodé kulturní akce ať už jednorázové, nebo periodicky se opakující. Na území Vitorazska je každoročně pořádáno několik kulturních akcí, jež mohou přispět k rozvoji cestovního ruchu této pohraniční oblasti. V Tušti se každoročně koná masopust, stavění májky nebo poutě.

V kempu Vodácká základna na území Tuště každý rok koncem března začíná plavba po Lužnici v rámci akce s názvem "Odemykání řeky Lužnice" pořádaná vodáckým klubem ze Suchdola nad Lužnicí. Akce oslavuje příchod jara celodenní plavbou po řece a její tradice sahá ještě do dob socialismu, kdy v roce 2016 proběhl již její 37. ročník. Na odemykání Lužnice navazuje pak její zamykání konané zpravidla začátkem října. Průběh podzimní akce je velmi podobný té jarní (atlasceska.cz, 2016).

V nedalekém Rapšachu se každoročně na začátku května pořádá akce zvaná Zikmundohraní. Jedná se o slavnosti na počest sv. Zikmunda, jemuž je zasvěcen zdejší kostel. Akce nemá tak dlouholetou tradici, jako je tomu v případě odemykání Lužnice. 1. května 2016 se konal teprve 9. ročník rapšašské akce. Zikmundohraní je jednodenní hudebně-taneční festival spojený s jarmarkem. Během celého dne na návsi probíhají vystoupení kapel a tanečních souborů z okolí, ale také prodej zboží místních výrobců (Cvrčková, 2016).

4.3 Realizační předpoklady

Přestože realizační předpoklady nejsou tím, co návštěvníka láká k návštěvě destinace, jsou bezpodmínečnou podmínkou pro rozvoj cestovního ruchu v daném místě. Turista se potřebuje do místa dopravit, případně občerstvit nebo ubytovat. K tomu je potřeba určitá infrastruktura. Jaká je její úroveň v jednotlivých částech Vitorazska, se zaměřují následující analýzy.

4.3.1 Dopravní infrastruktura

Jelikož k realizaci cestovního ruchu dochází mimo místo trvalého bydliště účastníka, je dopravní infrastruktura nezbytným předpokladem pro rozvoj cestovního ruchu. Převahu do cílového místa je možné uskutečnit pomocí několika druhů dopravy – silniční, železniční, letecké nebo lodní. Každý z druhů dopravy vyžaduje specifickou dopravní infrastrukturu, která je v oblasti Vitorazska pouze pro dvě nejběžnější z nich – silniční a železniční.

Nejvyužívanějším druhem dopravy je doprava silniční, která ke své realizaci potřebuje síť pozemních komunikací. Pozemní komunikace se rozdělují na dálnice, silnice, místní a účelové komunikace. Na území Vitorazska neexistuje žádná dálnice. Ostatní kategorie pozemních komunikací zde zastoupeny jsou. Kategorie silnic se dále člení podle tříd na silnice I. třídy, silnice II. třídy a silnice III. třídy. Jaká je délka silniční sítě (v km) podle jednotlivých tříd v každé z částí Vitorazska, ukazuje následující tabulka:

Tabulka 6: Silniční síť Vitorazska dle jednotlivých tříd (v km)

Název území	Silnice I. třídy	Silnice II. třídy	Silnice III. třídy
České Velenice	-	5	4,8
Dvory nad Lužnicí	-	1,7	6
Halámky	2,4	0,3	1,7
Nakolice	-	-	2,4
Nová Ves nad Lužnicí	-	6,4	2,9
Obora	-	-	2,7
Rapšach	-	-	8,6
Trpnouze	-	-	4,1
Tušť	4,7	-	3,4
Vyšné	-	-	8,7
Žofina Huť	-	-	4,2

Zdroj: Vlastní zpracování

Celková délka silniční sítě na území Vitorazka spočítaná jako součet délek silnic všech tří tříd je tak 70 km. Největší část silniční sítě tvoří silnice III. třídy, a to 49,5 km. Procentuálně vyjádřeno se jedná o přibližně 70 %. Něco málo přes 19 % pak připadá na silnice II. třídy s délkou 13,4 km. Zbýlých přibližně 11 % tvoří silnice I. třídy, jež na území Vitorazka představuje pouze jedna silnice, a to evropská silnice E49.

Od délky silniční sítě je pak odvozena její hustota, která představuje podíl délky silniční sítě na daném území a jeho celkové rozlohy. V celé oblasti Vitorazsko je tak hustota silniční sítě něco nad 0,59 kilometrů na jeden kilometr čtvereční, což je v rámci České republiky podprůměr. Jaká je hustota silniční sítě v jednotlivých částech Vitorazska ukazuje tabulka číslo 4.

Kromě využití silniční dopravy, lze do oblasti cestovat i po železnici. Územím probíhají dvě železniční tratě – jedna vedoucí od Českých Budějovic, jež je dokonce elektrifikována, druhá od Veselí nad Lužnicí, u níž se elektrifikace teprve chystá. Obě tratě se sbíhají v Českých Velenicích, odkud železnice vede do sousedního Rakouska. Přestože lze na území Vitorazska najít přes 27,6 kilometrů železniční sítě, celé území není tímto druhem dopravy přístupné. Kterými z částí oblasti železnice prochází, ukazuje následující tabulka:

Tabulka 7: Silniční a železniční síť v jednotlivých částech Vitorazska

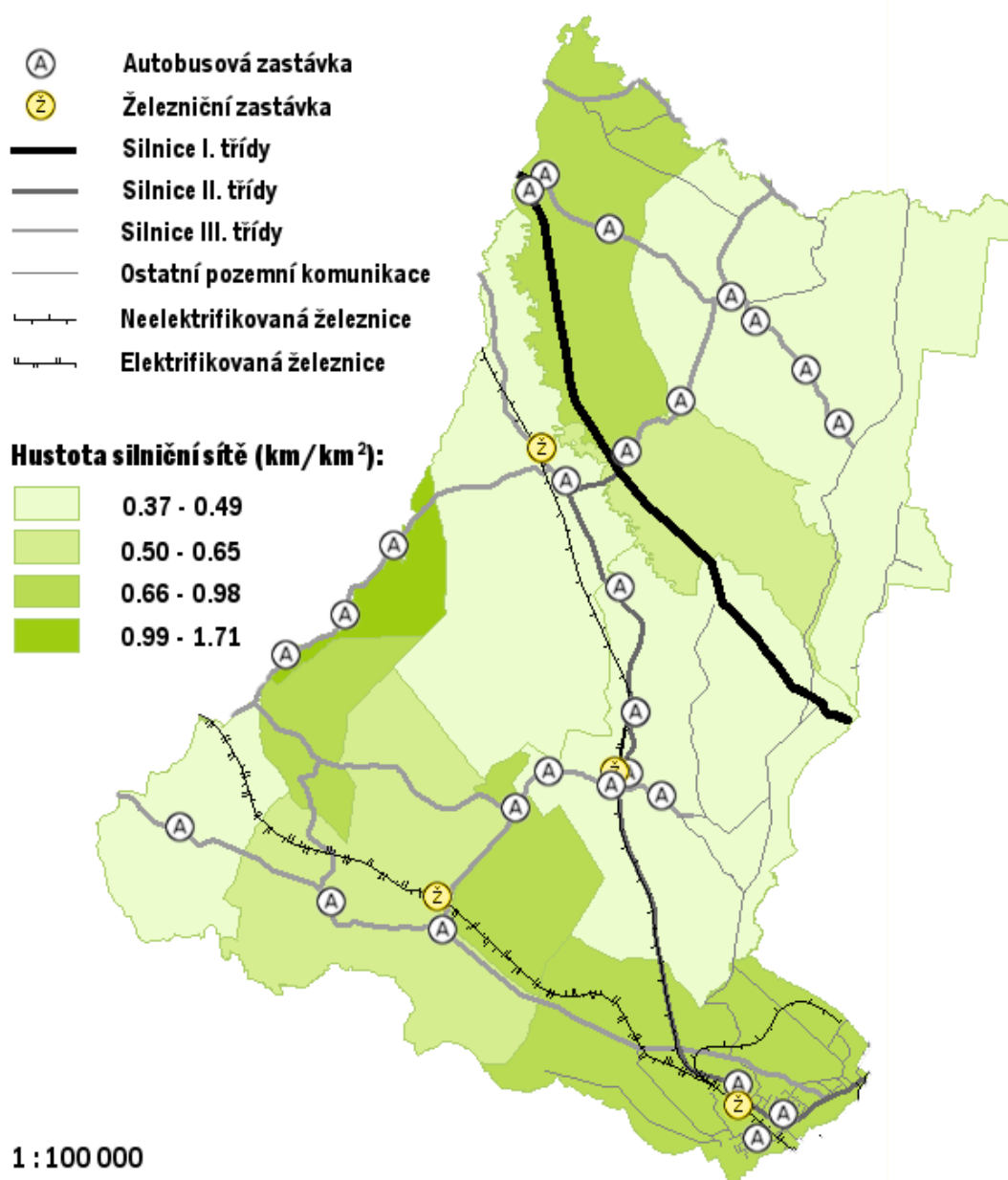
Název území	Délka silniční sítě (km)	Hustota silniční sítě (km/km ²)	Délka železniční sítě (km)
České Velenice	9,8	0,81	11,6
Dvory nad Lužnicí	7,7	0,49	5,5
Halámky	4,4	0,65	-
Nakolice	2,4	0,39	1,7
Nová Ves nad Lužnicí	9,3	0,48	5,6
Obora	2,7	0,79	-
Rapšach	8,6	0,37	-
Trpnouze	4,1	1,71	-
Tušť	8,1	0,77	-
Vyšné	8,7	0,61	3,2
Žofina Hut'	4,2	0,98	1,8

Zdroj: Vlastní zpracování

Kromě individuálních cest vlastním automobilem je možné se do Vitorazska dostat i autobusovou hromadnou dopravou. Ve všední prázdninové dny třikrát denně přijíždí autobus po lince spojující Třeboň a České Velenice, jednou denně pak autobus z Nových Hradů do Nové Vsi nad Lužnicí. Vlakové spojení je častější. Linka z Veselí nad Lužnicí jezdí přes den každé dvě hodiny, stejně tak linka z Českých Budějovic.

Dopravní infrastrukturu na území znázorňuje následující mapa:

Obrázek 8: Mapa dopravní infrastruktury na území Vitorazska

Zdroj: Vlastní zpracování v programu ArcGIS

4.3.2 Ubytovací služby

Ubytovací služby jsou zásadním předpokladem pro rozvoj pobytového cestovního ruchu, kdy účastník v místě stráví jednu nebo více nocí. Možnost ubytování nabízí hromadná ubytovací zařízení, kam počítáme kupříkladu hotely, penziony, ubytovny nebo kempy, ale také individuální ubytování v soukromí.

Jaké jsou možnosti ubytování na území Vitorazska, dokumentuje tabulka číslo 4:

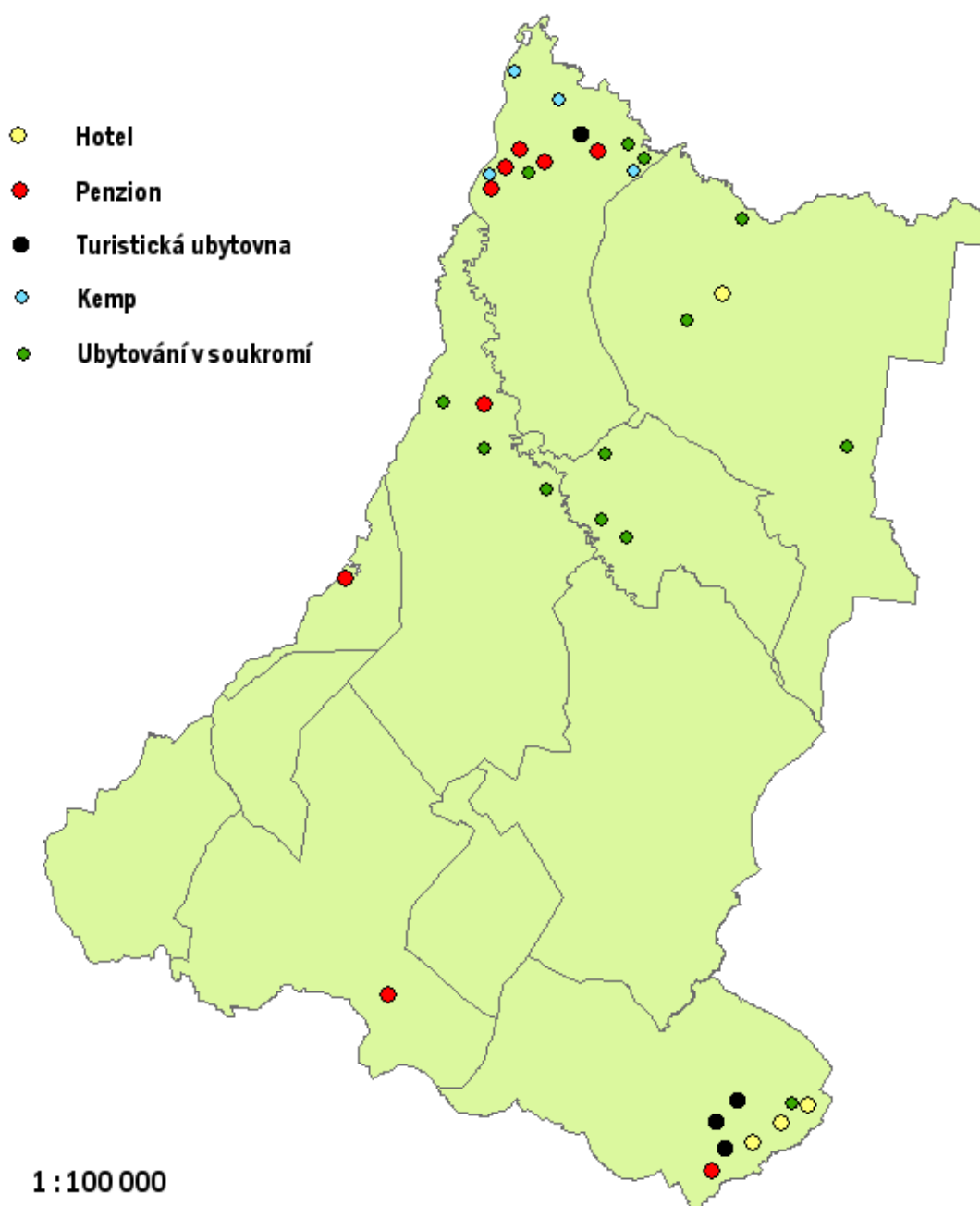
Tabulka 8: Možnosti ubytování na území Vitorazska

Území	Hromadná ubytovací zařízení	Ubytování v soukromí
České Velenice	Hotel Konsul, hotel Lanna, hotel Monaco, ubytovna Maja, Domov Mládeže, ubytovna TJ Lokomotiva, penzion NAMONG	Ubytování Willfurthová
Dvory nad Lužnicí	Pension Bavlnka	Ubytování Na samotě u lesa, Chalupa u Nováků, chalupa U jelenů
Halámky	-	Ubytování Emilie Spáčilová, chalupa U Machů, Chalupa František
Rapšach	Hotel u Irský žízně	Ubytování u Skřivánků, Hájenska u lesa, ubytování Novákovi
Trpnouze	Penzion u Jiřího	-
Tušť	Penzion Lužnice, penzion Jezárko, penzion Pod Bůrkem, penzion Černý potok Penzion u jezera, Ubytovna u Jezera, kemp Vodácká základna, autokemp U pískovny, Camp Paris, Kemp Tušť	Chalupa Paříž, ubytování Karolína Cepáková, ubytování František Stellner
Vyšné	Penzion Fischerovy chalupy	-

Zdroj: Vlastní zpracování

V oblasti funguje celkem 21 hromadných ubytovacích zařízení. Nejvíce jich je na území Tuště kolem zatopených pískoven. Převládající kategorií hromadných ubytovacích zařízení jsou penziony, jichž je na území celkem 9. Hotely jsou ve Vitorazsku pouze 4, z čehož 3 jsou v Českých Velenicích. Rozmístění možností ubytování podle kategorií je vyobrazeno na následující mapě:

Obrázek 9: Mapa možností ubytování na území Vitorazska

Zdroj: Vlastní zpracování v programu ArcGIS

4.3.3 Stravovací služby

Podobně jako ubytovací zařízení jsou na tom i ta stravovací. Jejich největší koncentrace je v Českých Velenicích v blízkosti hraničního přechodu a kolem zatopených pískoven v Tušti. Část stravovacích zařízení stojí samostatně a část je součástí ubytovacího zařízení uvedeného v tabulce číslo 4.

Restaurace, kavárny, cukrárny a vinárny v oblasti fungují celoročně, zatímco provoz rychlých občerstvení v kempech u Tuště a u penzionu Fisherovy chalupy je pouze sezónní. V oblasti lze nalézt celkem 24 restaurací s celoročním provozem, z čehož polovina, tedy 12, je na území Českých Velenic. Možnost stravování zcela chybí v těch nejmenších vesnicích – v Nakolicích, Oboře a Žofině Huti, ale částečně také ve Vyšném, kde se jedná pouze o rychlé občerstvení především pro cyklisty otevřené během léta.

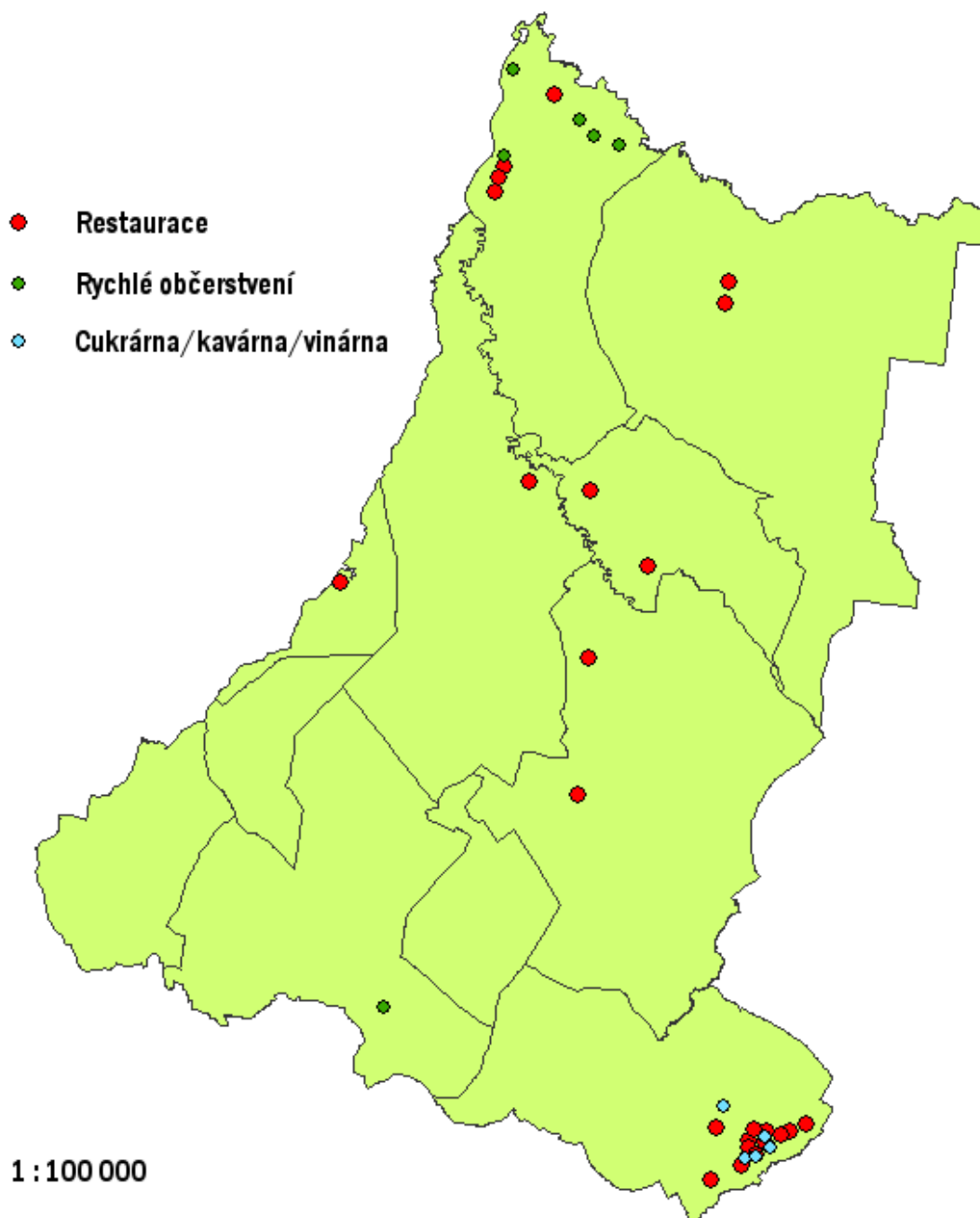
Tabulka 9: Možnosti stravování na území Vitorazska

Území	Možnost stravování
České Velenice	Restaurace Na Nádraží, restaurace U Čalků, restaurace U Kostela, restaurace U Čtvrťáka, Café Restaurant, restaurace a cukrárna U Bráchy, restaurace Monaco, restaurace Viet House, restaurace Zlatý Drak, restaurace Beseda, restaurace U Sv. Huberta, Pizzeria U Miklů, kavárna Konsul, Rodinná kavárna "V Křesle", cukrárna Tomasko, vinárna Stadion
Dvory nad Lužnicí	Hostinec U Charvátů
Halámky	Restaurace U Jakuba, Restaurace Pizzeria U kocoura
Nová Ves nad Lužnicí	Motorest Nová Ves nad Lužnicí, restaurace EISSIS
Rapšach	Restaurace U Irský žízně, restaurace U Cihelny
Tušť	Restaurant Lužnice, restaurace Černý potok, Pizzerie Panský Šenk, Restaurace u Pískovny, rychlé občerstvení Vodácká základna, rychlé občerstvení Pláž, rychlé občerstvení Camp Paris, rychlé občerstvení Kiosek u Jezera, rychlé občerstvení Kemp Tušť
Trpnouze	Restaurace U Jiřího
Vyšné	Rychlé občerstvení Fischerovy chalupy

Zdroj: Vlastní zpracování

Rozložení jednotlivých kategorií stravovacích zařízení ve vymezené oblasti ukazuje následující mapa:

Obrázek 10: Mapa možností stravování na území Vitorazska

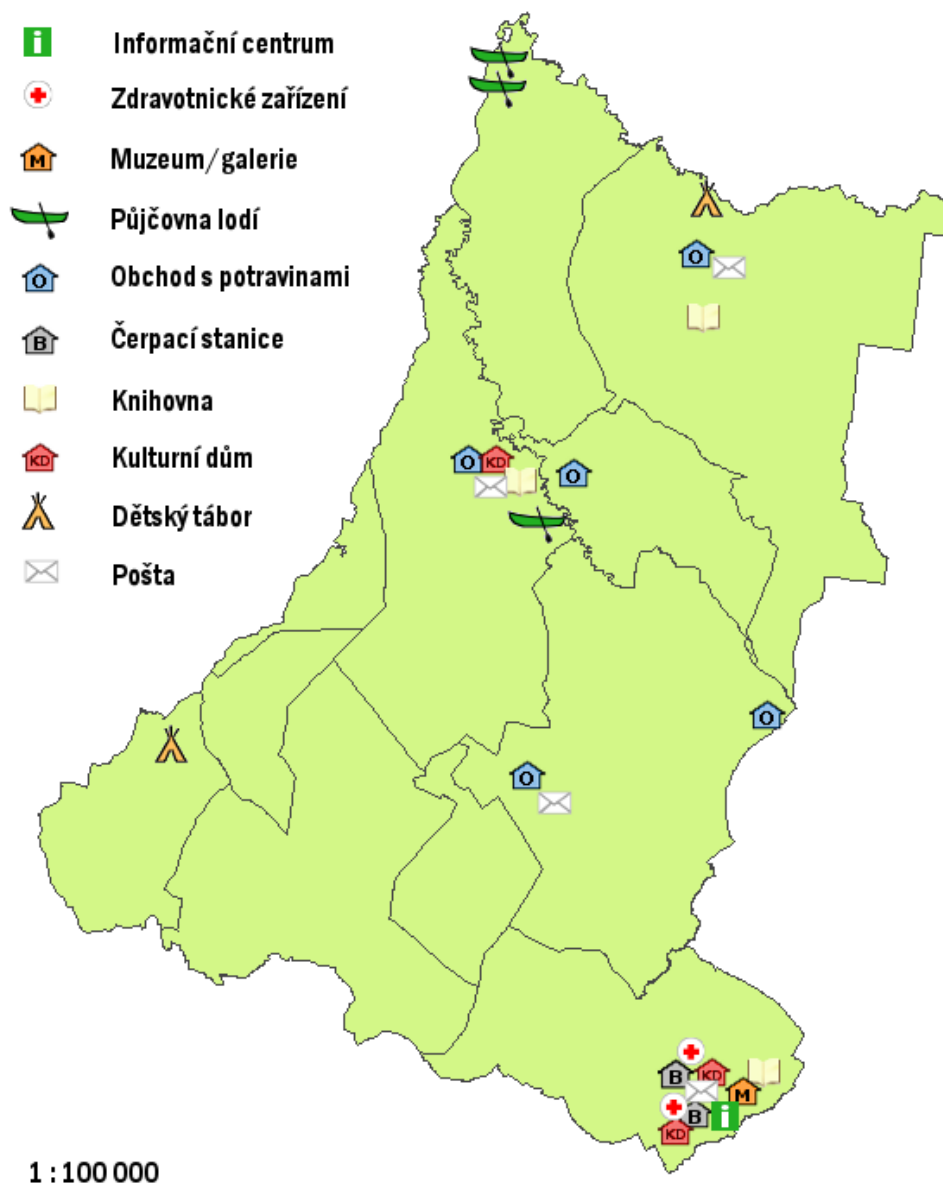

Zdroj: Vlastní zpracování v programu ArcGIS

4.4 Ostatní služby

Zázemí pro cestovní ruch ovšem netvoří pouze dopravní infrastruktura, ubytovací a stravovací zařízení. Návštěvník může během svého pobytu využít i další služby, které uspokojují potřeby i místního obyvatelstva. Některá taková zařízení, jež tyto služby poskytují, ale také kulturní zařízení, jsou vyobrazena na obrázku číslo 15. Na území Českých Velenic je celkem 7 obchodů s potravinami. Kvůli přehlednosti však nejsou na mapě vyobrazeny.

Obrázek 11: Mapa ostatních služeb na území Vitorazska

Zdroj: Vlastní zpracování v programu ArcGIS

4.5 Metodika hodnocení potenciálu CR v oblasti

Pro přehledné porovnání potenciálu cestovního ruchu v jednotlivých částech Vitorazska a možnost vytvoření tematických map je třeba k jednotlivým lokalizačním a realizačním předpokladům přiřadit určitou číselnou hodnotu, která bude zohledňovat jak jejich význam v porovnání s ostatními regiony, tak také preference potenciálních turistů. Významnost jednotlivých předpokladů v porovnání s ostatními regiony byla stanovena subjektivním expertním hodnocením. Jejich význam z hlediska potenciálních návštěvníků pak na základě dotazníkového šetření. Do hodnocení nebyly počítány selektivní předpoklady, klimatické podmínky a reliéf krajiny, jelikož tyto předpoklady jsou na celém území Vitorazska stejné.

4.5.1 Expertní hodnocení

Pro hodnocení předpokladů rozvoje cestovního ruchu na území Vitorazska byla využita bodovací metoda. Pro lokalizační předpoklady byla vytvořena stupnice od 10 do 30 bodů. Body byly jednotlivým přírodním a kulturním předpokladům přiřazovány na základě jejich významu či jedinečnosti vůči ostatním regionům. Přiřazená bodová hodnota tedy odpovídala následujícím charakteristikám.

- 30 bodů = předpoklad velkého významu či jedinečnosti
- 20 bodů = předpoklad středně velkého významu či jedinečnosti
- 10 bodů = předpoklad malého významu či jedinečnosti

V případě hodnocení realizačních předpokladů rozvoje cestovního ruchu v analyzované oblasti bylo také použito bodové ohodnocení. Dopravní infrastruktura byla posuzována z hlediska tříd silnic a četnosti autobusového a vlakového spojení, možnosti ubytování stravování a ostatních služeb pak podle četnosti ubytovacích a stravovacích jednotek na hodnoceném území. Bodové ohodnocení jednotlivých předpokladů v jednotlivých částech Vitorazska jsou uvedeny v tabulkách v přílohách.

Takto zhodnocené předpoklady však nezohledňují preference potenciálních turistů. Některé předpoklady jsou pro návštěvníky důležitější než jiné, což je třeba při hodnocení potenciálu cestovního ruchu zohlednit zjištěním preferencí potenciálních návštěvníků.

4.5.2 Preference potenciálních návštěvníků

Za účelem zjištění důležitosti, jež návštěvník hodnoceným předpokladům přiřazuje, bylo provedeno dotazníkové šetření, kterého se zúčastnilo 148 respondentů. Přesná podoba dotazníku je uvedena v přílohách. Dotazník se skládal ze 13 otázek, z nichž 4 sloužily ke zjištění jejich preferencí, ze kterých bude posléze možno vypočítat váhy použitelné k úpravě bodového ohodnocení faktorů potenciálu cestovního ruchu v mikroregionu.

Pro zjištění vah k jednotlivým lokalizačním předpokladům byl v dotazníku využit takzvaný sémantický diferenciál, kdy respondenti hodnotili uvedené aktivity vycházející ze zkoumaných předpokladů na škále od 1 bodu do 5 bodů podle toho, jak jsou pro ně atraktivní. Nejméně atraktivním přiřazovali hodnotu jednoho bodu a těm nejvíce pěti. Po vyhodnocení dotazníku pak byla z dat vypočtena konečná váha pro každý z lokalizačních předpokladů, a to jako podíl průměrného bodového ohodnocení daného předpokladu a maximálního možného počtu bodů, tedy podle vzorce:

$$\text{Konečná váha předpokladu} = \frac{\sum \text{Bodů přidělených repondenty}}{\text{Celkový počet respondentů}} \cdot \frac{5}{\text{Maximální počet bodů (5 bodů)}}$$

Takto vypočtené váhy lokalizačních předpokladů rozvoje cestovního ruchu byly zaokrouhleny na desetiny. Konečné váhy tedy vypadaly následovně:

Tabulka 10: Váhy lokalizačních předpokladů podle preferencí respondentů

Předpoklad	Průměrné bodové ohodnocení	Konečná váha (po zaokrouhlení)
Rekreační koupání	4,027	0,8
Vodní turistika	3,142	0,6
Rybolov	1,642	0,3
Chráněná území	4,149	0,8
Církevní památky	3,230	0,7
Technické památky	3,142	0,6
Zaniklá sídla	3,770	0,8
Cyklostezky	3,378	0,7
Kulturní akce	3,743	0,8

Zdroj: Vlastní zpracování

Podobný postup byl zvolen i u stanovení vah předpokladů realizačních. Zde byly preference respondentů zjišťovány pomocí polytomických otázek s alternativními možnostmi odpovědi, tedy příležitostí zaškrtnutí více možností, a jedné dichotomické. Respondenti tak odpovídali na otázky, jaké typy ubytovacích zařízení a dopravních prostředků při cestování využívají a zda využívají stravovacích služeb. Konečná váha potom byla spočtena následujícím způsobem:

$$\text{Konečná váha předpokladu} = \frac{\text{Počet kladných odpovědí}}{\text{Celkový počet respondentů}}$$

Stejně jako u lokalizačních předpokladů byly i váhy realizačních předpokladů zaokrouhleny na desetiny. Konečné váhy vyšly následovně:

Tabulka 11: Váhy realizačních předpokladů podle preferencí respondentů

Předpoklad	Počet kladných odpovědí	Konečná váha (po zaokrouhlení)
Hotel	67	0,5
Penzion	95	0,7
Turistická ubytovna	34	0,3
Kemp	43	0,3
Ubytování v soukromí	35	0,3
Stravovací služby	146	1
Osobní automobil	127	0,9
Vlak	45	0,3
Autobus	62	0,4

Zdroj: Vlastní zpracování

Z výsledků dotazování tak byly stanoveny váhy pro jednotlivé lokalizační a realizační předpoklady rozvoje cestovního ruchu. Následným jejich součinem s bodovým ohodnocením byla vypočtena jejich konečná hodnota v hodnocení potenciálu cestovního ruchu v jednotlivých částech mikroregionu Vitorazsko.

4.6 Zhodnocení předpokladů rozvoje CR v oblasti

Při výše popsaném postupu byla pro každou část mikroregionu Vitorazska vypočtena hodnota potenciálu cestovního ruchu. Hodnoty jednotlivých dílčích realizačních a lokalizačních předpokladů rozvoje turismu ukazuje následující tabulka:

Tabulka 12: Hodnoty předpokladů rozvoje CR po zvážení

	České Velenice	Dvory nad Lužnicí	Halámky	Nakolice	Nová Ves nad Lužnicí	Obora	Rapšach	Trpnouze	Tušť	Vyšné	Žofina Huť
Lokalizační předpoklady	39	86	39	22	124	14	96	30	116	22	0
Přírodní	6	65	25	8	57	0	27	16	70	0	0
<i>Rekreační koupání</i>	0	0	0	8	16	0	0	0	24	0	0
<i>Vodní turistika</i>	0	6	6	0	6	0	0	0	18	0	0
<i>Rybolov</i>	6	3	3	0	3	0	3	0	12	0	0
<i>Chráněná území</i>	0	56	16	0	32	0	24	16	16	0	0
Společenské	33	21	14	14	67	14	69	14	46	22	0
<i>Církevní památky</i>	7	7	0	0	7	0	7	0	0	0	0
<i>Technické památky</i>	12	0	0	0	6	0	0	0	0	0	0
<i>Zaniklá sídla</i>	0	0	0	0	40	0	32	0	0	8	0
<i>Cyklostezky</i>	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	0
<i>Kulturní akce</i>	0	0	0	0	0	0	16	0	32	0	0
Realizační předpoklady	81	44	42,5	14	30	9	30	17,5	62	20,5	13
Dopravní infrastruktura	32	29	35	13	25	9	17	13	31	16	13
<i>Silniční síť</i>	18	18	27	9	18	9	9	9	27	9	9
<i>Vlakové spojení</i>	6	3	0	0	3	0	0	0	0	3	0
<i>Autobusové spojení</i>	8	8	8	4	4	0	8	4	4	4	4
Ubytovací služby	23	8	4,5	0	0	0	7	3,5	20	3,5	0
<i>Hotel</i>	7,5	0	0	0	0	0	2,5	0	0	0	0
<i>Penzion</i>	3,5	3,5	0	0	0	0	0	3,5	14	3,5	0
<i>Turistická ubytovna</i>	4,5	0	0	0	0	0	0	0	1,5	0	0
<i>Kemp</i>	6	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Ubytování v soukromí</i>	1,5	4,5	4,5	0	0	0	4,5	0	4,5	0	0
Stravovací služby	16	1	2	0	2	0	2	1	9	1	0
Ostatní služby	10	6	1	1	3	0	4	0	2	0	0
Celkové hodnocení potenciálu	120	130	81,5	36	154	23	126	47,5	178	42,5	13

Zdroj: Vlastní zpracování

Z hodnocení tedy vyplývá, že nejvyšší potenciál pro rozvoj cestovního ruchu je v Tušti, a to jak díky vysokým lokalizačním předpokladům daných hlavně vhodnými přírodními podmínkami, tak i realizační základně. Ta je ovšem v letní sezóně nedostačující. Velikým lákadlem jsou v Tušti zatopené pískovny, které jsou v létě cílem mnoha návštěvníků. Právě tento velký zájem sebou přináší i problémy s infrastrukturou, která je ne úplně dostatečná. V letních měsících je zde nedostatek parkovacích míst, ale také přeplněné pláže. Obec by tak měla zvážit možnost rozšíření parkovacích ploch a možnost rozšíření pláží i na místa, kde je břeh zarostlý křovím, což je především na severním břehu Velké pískovny. K atraktivitě Tuště také přispívá její bezprostřední blízkost k městu Suchdol nad Lužnicí, které je oblíbeným cílem především vodáků.

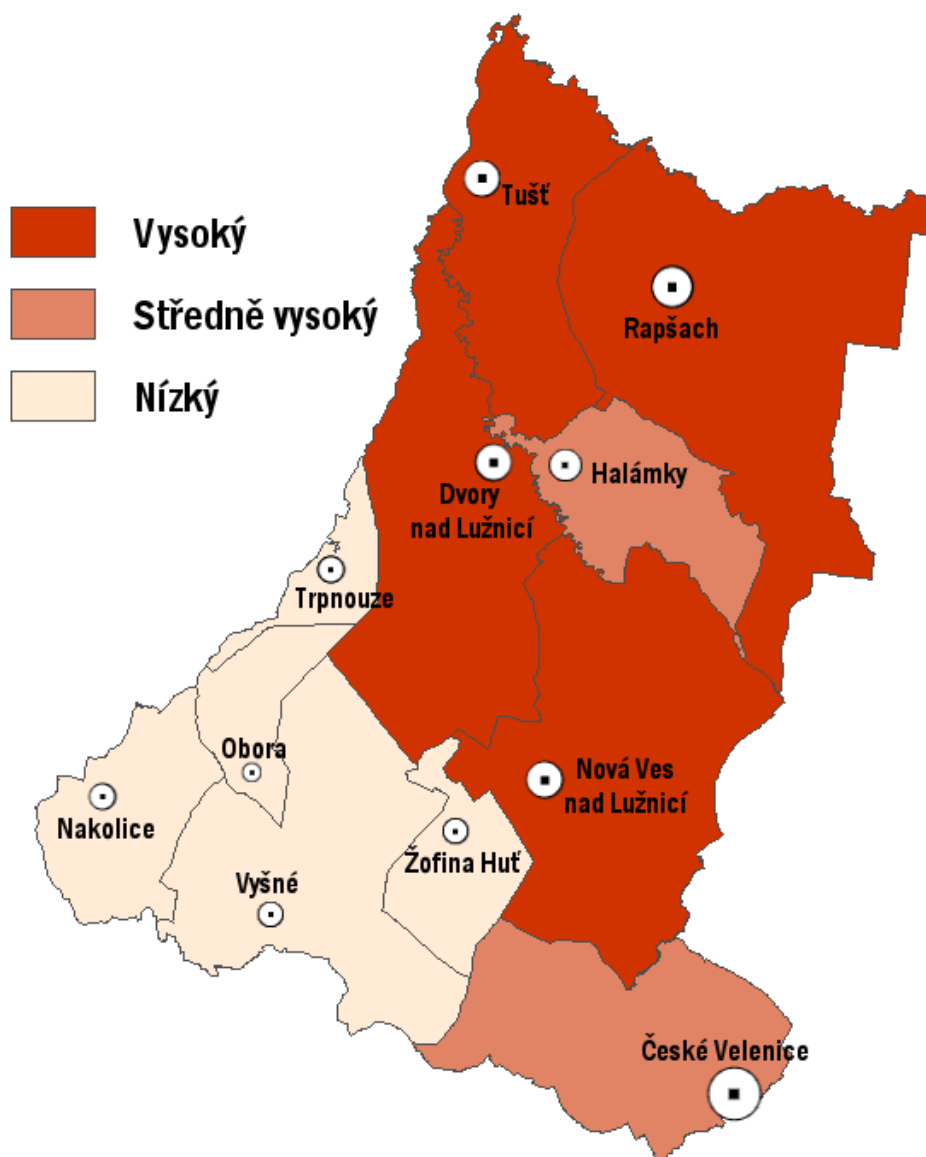
Podobně jako Tušť vysokého potenciálu dosahuje také Rapšach, Nová Ves a Dvory nad Lužnicí, kde ale nad realizačními převažují předpoklady lokalizační. U Rapšachu a Nové Vsi nad Lužnicí je to dáno především zaniklými sídly na jejich územích, kterým byla expertním hodnocením přiřazena vysoká bodová hodnota, a to z důvodu jejich vázanosti ke specifickému historickému vývoji oblasti, který je i v rámci pohraničních oblastí odlišný, tak by mohly být pro návštěvníky zajímavým a poučným poznáním. Na území Nové Vsi nad Lužnicí se nachází nejvíce dochované zaniklé sídlo ve Vitorazsku, Karabonoš. Rapšach by na druhou stranu mohl využít pohnuté historie spojené s odsunem obyvatelstva po druhé světové válce.

Dvory nad Lužnicí pak disponují hlavně vysokým přírodním potenciálem v podobě přírodních rezervací, kde ale převažují spíše močály, a tak nejsou příliš vhodné pro rozvoj rekreačního cestovního ruchu, ale spíše pro lidi zajímající se o přírodu, kteří chtějí poznávat rozmanitou vegetaci a přírodní zajímavosti.

Menším potenciálem disponují Halámky, kde je poměr realizačních a lokalizačních předpokladů prakticky stejný. Sjezd Lužnice z Halámek je mnohem obtížnější než z Tuště a Suchdola nad Lužnicí, a tak je jejich atraktivita pro provozovatele vodní turistiky výrazně nižší. Podobná hodnota celkového potenciálu cestovního ruchu vyšla i největší sídlení jednotky Vitorazska, Českých Velenic, u kterých ale převažují předpoklady realizační. Turistická atraktivita tohoto města je ale značně snížena existencí nevěstinců a kasin, která zhoršují image města a mohou mnoho potenciálních návštěvníků odradit.

Nejmenší potenciál je potom v těch nejmenších vesnicích v oblasti, tedy v Nakolicích, Vyšném, Oboře, Žofině Huti a také v Trpnouzi. Tyto vesnice nedisponují žádnými kulturními nebo výjimečnými přírodními atraktivitami, což by ale naopak mohlo vést k rozvoji vesnického cestovního ruchu. Málo obydlená oblast by mohla být vhodným cílem pro návštěvníky vyhledávající samotu a klid. Velkou výhodou pro tyto vesnice je pak také blízkost turisticky oblíbených Nových Hradů.

Obrázek 12: Celkový potenciál CR v jednotlivých částech Vitorazska

Zdroj: Vlastní zpracování v programu ArcGIS

4.6.1 Zhodnocení lokalizačních předpokladů

Při hodnocení pouze lokalizačních předpokladů rozvoje cestovního ruchu ve Vitorazsku je z vytvořeného kartogramu patrné, že v rámci primární nabídky má oblast svým návštěvníkům co nabídnout. Z jedenácti částí mikroregionu byly ve čtyřech z nich lokalizační předpoklady zhodnoceny jako vysoké. V Tušti je to dáno především vhodnými přírodními podmínkami pro rekreační koupání. Vysoký přírodní potenciál je též ve Dvorech a Nové Vsi nad Lužnicí, kde je to dáno přírodními rezervacemi pod správou CHKO Třeboňsko, ale také vhodnými podmínkami pro cykloturistiku. Nejvyšším společenským potenciálem disponuje Nová Ves nad Lužnicí a Rapšach, který kromě existence hmotných památek pořádá i kulturní akce. Kartogramy jednotlivých částí lokalizačních předpokladů, přírodních a společenských, jsou k dispozici v přílohách.

Nejméně lokalizačních předpokladů pro rozvoj cestovního ruchu je v těch nejméně osídlených částech Vitorazska tedy v Nakolicích, Vyšném, Oboře a Žofině Huti.

Obrázek 13: Zhodnocení lokalizačních předpokladů na území Vitorazska

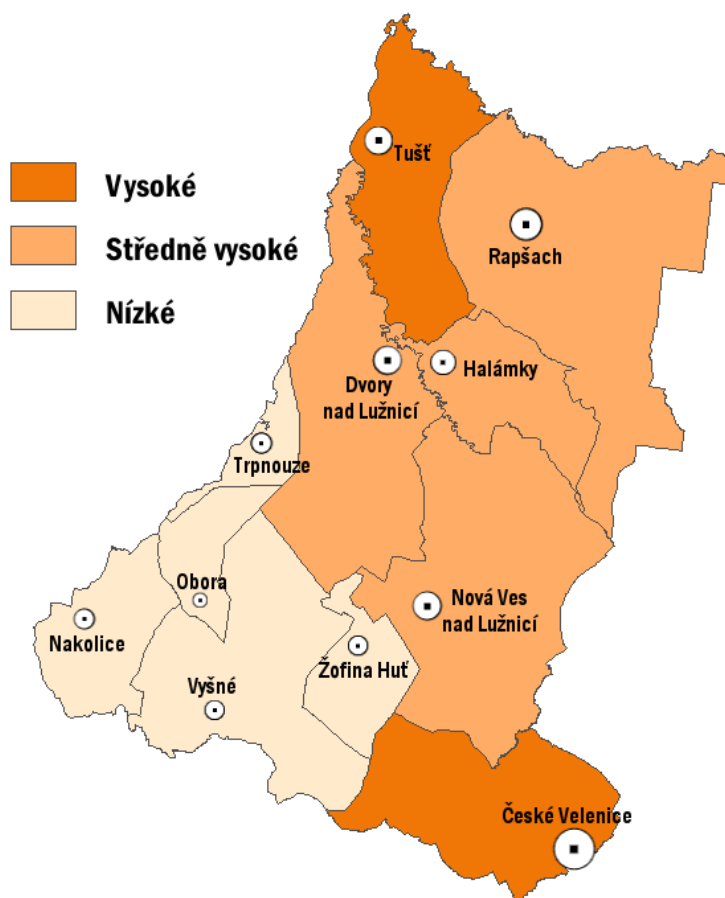
Zdroj: Vlastní zpracování v programu ArcGIS

4.6.2 Hodnocení realizačních předpokladů

Přestože zde není příliš lokalizačních předpokladů pro rozvoj cestovního ruchu, nejlepší zázemí v oblasti Vitorazsko mají České Velenice, což je dáno především jejich vysokým počtem obyvatel, kdy četná stravovací a další zařízení velkou měrou nabízí své služby místním rezidentům. Podobně vysoké množství realizačních předpokladů má i Tušť, která tak využívá svůj přírodní potenciál pro rozvoj rekreačního turismu, přestože, jak již bylo uvedeno výše, by byla potřeba tuto infrastrukturu zlepšit.

Rapšach, Dvory a Nová Ves nad Lužnicí v hodnocení realizačních předpokladů dopadly hůře než při hodnocení předpokladů lokalizačních. Přestože zde jistá infrastruktura existuje, také je zde prostor pro zlepšení. Tyto části Vitorazska by svůj potenciál primární nabídky mohly více využít zlepšením té sekundární. Stejně jako u hodnocení lokalizačních předpokladů, nejnižší hodnoceny byly v Nakolice, Vyšné, Obora, Žofina Huť, ale také Trpnouze.

Obrázek 14: Zhodnocení realizačních předpokladů na území Vitorazska

Zdroj: Vlastní zpracování v programu ArcGIS

5 Návrhy na zlepšení

Cílem bakalářské práce bylo nejen zhodnocení cestovního ruchu v mikroregionu Vitorazsko, ale především také navržení možností zlepšení situace. Byly navrženy dvě možnosti – vytvoření webových stránek a naučná cyklotrasa po zaniklých sídlech a přírodních zajímavostech.

5.1 Webové stránky

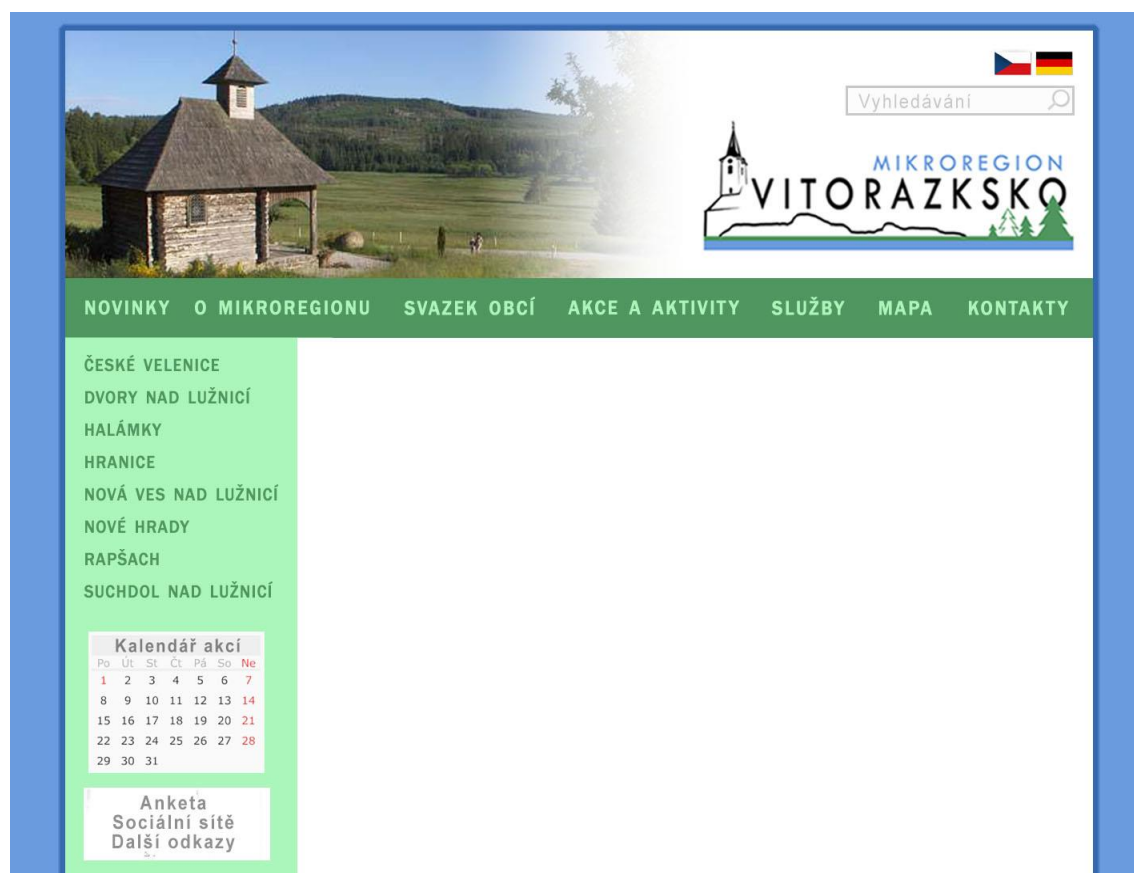
Z dotazníkového šetření vyplynulo, že valná většina oslovených respondentů, konkrétně skoro 96 %, využívá k vyhledávání informací o lokalitě, jež se chystají navštívit, internet. Mikroregion Vitorazsko ovšem vlastními webovými stránkami nedisponuje, a tak plně nevyužívá možnost propagace. Vytvořením webových stránek by tak oblast mohla lépe oslovit potenciální návštěvníky, ale také zvýšit povědomí o oblasti, které není příliš vysoké. Z respondentů pocházejících z Jihočeského kraje odpovědělo pouhých 39,3 %, že někdy slyšelo pojem „Vitorazsko“.

Internetová stránka by tak mohla poskytovat základní informace o regionu, jeho dostupnosti, historii, zajímavostech i přírodních a společenských atraktivitách. Dále pak pravidelně aktualizované novinky jako například pořádané kulturní akce. Kromě informací o primární nabídce by webové stránky mohly poskytovat i seznam nabídky ubytovacích, stravovacích a ostatních služeb, kterých by turisté mohli při návštěvě využít, kontakty na ně a v případě existence také propojení s jejich rezervačními systémy. Kvůli blízkosti oblasti Vitorazsko a hranic s Rakouskem by bylo dobré webové stránky vést ve dvou jazycích, češtině a němčině, aby mohli být osloveni i potenciální rakouští návštěvníci.

Jak bylo uvedeno na začátku této bakalářské práce, na území mikroregionu Vitorazsko působí čtyři dobrovolné svazky obcí, které by mohly spravovat navrhovanou internetovou stránku, aktualizovat zveřejněné informace a ze svých rozpočtů hradit náklady na její provoz. Nejlépe by se na tuto úlohu hodil Svazek obcí Vitorazsko, který sdružuje obce Suchdol nad Lužnicí, České Velenice, Rapšach, Dvory nad Lužnicí, Nová Ves nad Lužnicí, Halámky, tedy většinu území Vitorazska. Vhodná by byla i spolupráce s Novými Hrady a obcí Hranice, na jejichž území se Vitorazsko rozkládá také. Jednotlivé obce by tak na stránku mohly zároveň odkazovat na svých oficiálních stránkách.

Mikroregion by též mohl potenciální návštěvníky oslovit na sociálních sítích, kde se v současné době také neprezentuje. S účtem na sociální síti by mohla být propojená i navrhovaná webová stránka. To by umožnilo sledování reakcí lidí a poskytování zpětné vazby. Na stránce by též mohl být přehledný kalendář pořádaných akcí, ale především by neměla chybět mapa celého regionu. Hrubý návrh struktury webové stránky Vitorazska zobrazuje následující obrázek:

Obrázek 15: Návrh struktury webové stránky mikroregionu

Zdroj: Vlastní zpracování v programu PhotoshopCS6

Náklady na webovou stránku lze rozdělit na dvě skupiny – náklady jednorázové a náklady periodicky se opakující. Jednorázovými náklady se rozumí samotná tvorba webové stránky, jež lze u specializovaných firem pořídit od cca 10 000 Kč, záleží na rozsahu poskytnutých služeb. Pravidelně pak je třeba platit zaregistrovanou doménu a webhosting. Server www.cesky-hosting.cz nabízí registraci domény www.vitorzsko.cz za 121 Kč ročně (včetně DPH), webhosting pak za 1210 Kč (včetně DPH). Důležité je také zajistit správce webové stránky, který obstará její chod a aktualizaci.

V rámci bakalářské práce bylo též navrženo logo mikroregionu, jež by mohlo být umístěno v záhlaví webové stránky. Kostel vlevo znázorňuje dochovaný kostel sv. Jana Křtitele v Krabonoši. Klikatá černá čára pak právě Krabonoš a další zaniklé obce, ze kterých se do dnešních dnů dochovaly pouze ruiny. Rovná modrá čára představuje řeku Lužnici, která se uhlopříčně táhne celým územím Vitorazska a dělí jej na dvě poloviny, zelená představuje rovinatý povrch oblasti, stromy vpravo vysokou míru zalesnění.

Obrázek 16: Návrh loga mikroregionu Vitorazsko

Zdroj: Vlastní zpracování v programu PhotoshopCS6

5.2 Naučná cyklotrasa

Díky rovinatému terénu má Vitorazsko velmi vhodné podmínky pro rozvoj cykloturistiky. Tyto vhodné předpoklady by se daly využít vytvořením naučné cyklotrasy, která by návštěvníka informovala o zajímavé historii mikroregionu a také o státem chráněných zvláštích zdejší přírody. Na území již funguje cyklotrasa Paměti Vitorazska, ta ovšem nemůže zahrnout všechna zajímavá místa v regionu, a tak byly v rámci této bakalářské práce navrženy další dvě cyklotrasy znázorněné na mapě níže. Obě navržené cyklotrasy by měly vést po dostatečně kvalitních komunikacích, při čemž se snaží vyhýbat rušným silnicím.

První „modrá“ cyklotrasa je dlouhá přibližně 37 km a začíná i končí v Suchdole nad Lužnicí. Trasa se zaměřuje především na chráněná přírodní území, byla by tedy vhodná hlavně pro milovníky přírody, které by informační tabule mohly informovat o přírodních zajímavostech a vzácných rostlinách a živočiších, kteří se v oblasti nachází.

Trasa má šest zastávek, z nich každá se věnuje nějaké přírodní atraktivitě. Zastávkami, kde by měly být umístěny informační tabule, jsou tedy:

1. **Horní Lužnice** – přírodní rezervace okolo meandrujícího koryta řeky Lužnice.
2. **Trpnouzské Blato** – přírodní rezervace chránící rašeliniště, která v oblasti zbyla po dřívější těžbě rašeliny.
3. **Žofinka** – národní přírodní rezervace, která stejně jako Trpnouzské Blato chrání rašeliniště a na nich rostoucí flóru.
4. **Krabonošská niva** – přírodní rezervace v blízkosti řeky Lužnice.
5. **Dračice** – přírodní rezervace okolo toku podhorské řeky Dračice.
6. **Pískovna u Dračice** – přírodní památka chráněná hlavně kvůli výskytu ohrožených druhů zvířat i rostlin.

„Červená“ cyklotrasa potom sleduje zaniklá sídla a tragické události, které poznamenaly historii Vitorazska. Začíná v Tušti a končí v Nových Hradech, kde je možno se napojit na existující trasu Paměti Vitorazska a dostat se zpět do Tuště. Na trase je možná zajižďka k zastávce číslo 3 – zaniklé osadě Bukovky, od níž se bude nutno vrátit stejnou cestou zpátky na trasu. Trasa je dlouhá kolem 45 km (+ přibližně 4 km navíc při zajižďce k Bukovkám) a vede přes zastávky:

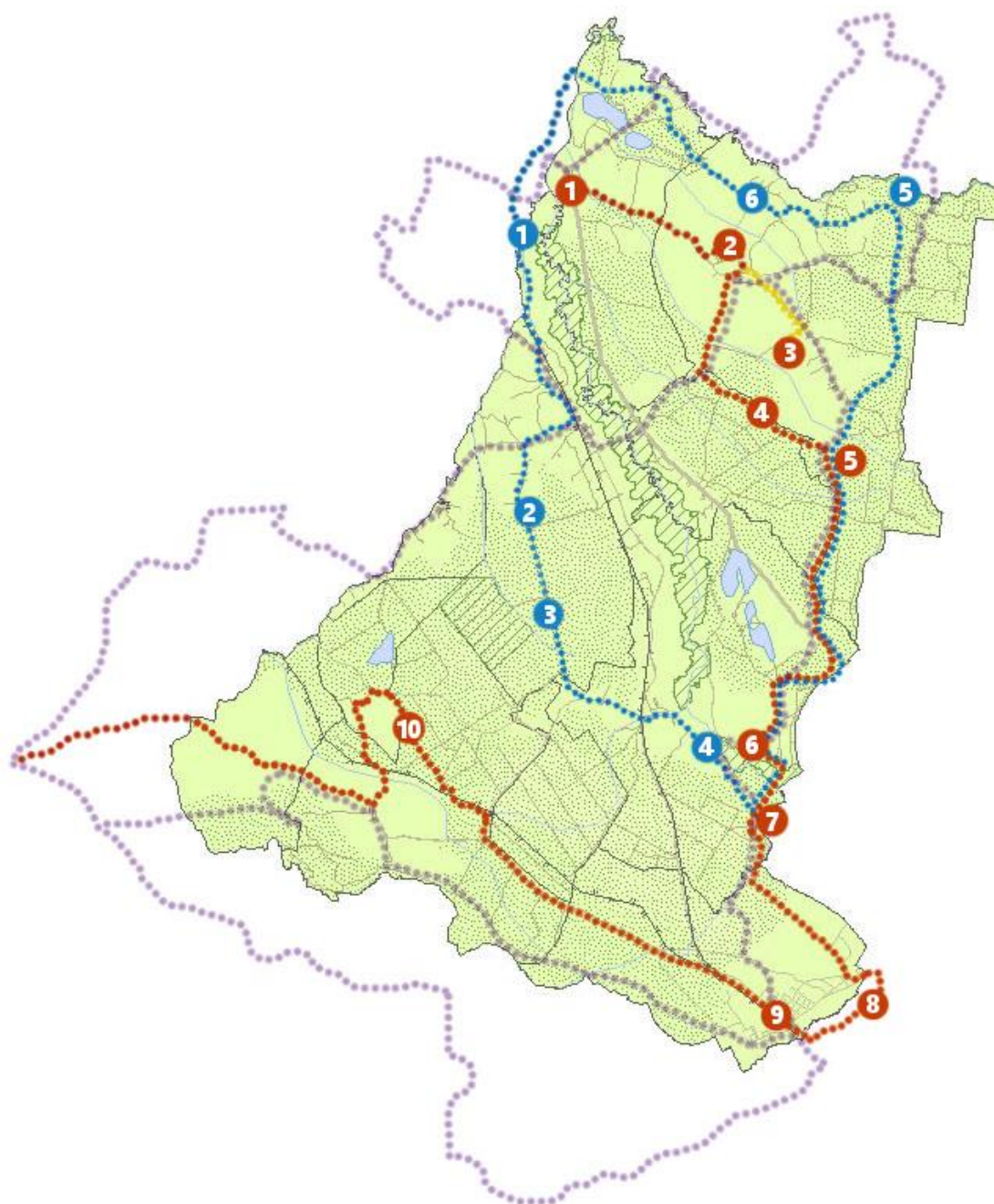
1. **Tušť** – místo poprav 14 lidí neprávem odsouzených v květnu roku 1945.
2. **Rapšach** – místo odsouzení dalších 26 lidí, kde naštěstí k vykonání rozsudku nedošlo.
3. **Bukovky** – zaniklá do dneška zcela nedochovaná osada.
4. **Blata** – zaniklá osada zbořená kvůli hraničnímu pásmu.
5. **Kunšach** – osada zaniklá mezi léty 1950 a 1960 kvůli hraničnímu pásmu.
6. **Krabonoš** – osada, z níž se zachoval pouze kostel.
7. **Rybné** – zaniklá osada zbořená po roce 1945 kvůli hraničnímu pásmu.
8. **Hřbitov v Gmündu** – místo, kde byly dodatečně pochovány oběti poprav v Tušti.
9. **České Velenice** – místo ničivého náletu v březnu roku 1945.
10. **U Kollerů** – zaniklá do dneška zcela nedochovaná samota

Na informačních tabulích na těchto zastávkách by mohly být uvedeny základní informace o historických událostech a zaniklých sídlech, dobové fotografie (u zaniklých

sídel i současné) či možné příběhy pamětníků. Text by měl být stejně jako u webové stránky v češtině i němčině. Kvůli zastávce na území Rakouska, by byla nutná spolupráce s Gmündem.

Pro obě trasy jsou společné zastávky Rybné, Krabonoš a Kunšach. Obě trasy jsou též napojeny na již existující trasu „Paměti Vitorazska“, která je na následující mapě vyobrazena světle fialovou barvou:

Obrázek 17: Návrh dvou naučných cyklotras

Zdroj: Vlastní zpracování v programu ArcGIS

Závěr

Cílem bakalářské práce bylo zhodnocení současné situace cestovního ruchu v mikroregionu Vitorazsko a na jejím základě navrzení několika možností zlepšení. Byly zhodnoceny jak turistické atraktivity, jež se v tomto malém jihočeském mikroregionu nachází, tak i infrastruktura potřebná k zajištění potřeb návštěvníků. Ze získaných dat byly vytvořeny tematické mapy v geografickém softwaru ArcGIS a na základě zjištění při hodnocení byly navrženy dva návrhy na zlepšení situace cestovního ruchu v oblasti.

V úvodu bakalářské práce byla zkoumaná oblast přesně vymezena na základě administrativního členění České republiky, a to na úrovni částí obcí. Území bylo takto definováno celkem jedenácti dílčími územími – České Velenice, Dvory nad Lužnicí, Halámky, Nakolice, Nová Ves nad Lužnicí, Obora, Rapšach, Trpnouze, Tušův, Vyšné a Žofina Huť. Po vymezení byla oblast charakterizována. Byl popsán její historický vývoj od prvního osídlení až po druhou polovinu 20. století, ale také přírodní podmínky.

V další části bakalářské práce byl teoreticky rozebrán cestovní ruch. Byly definovány základní pojmy využívané v této vědecké disciplíně. Rozebrána byla také typologie cestovního ruchu, jeho druhy a formy, a také pojem potenciál cestovního ruchu, kde byly definovány předpoklady, které jej vytváří – selektivní, lokalizační a realizační.

Potom již následovala praktická část práce, kdy byly identifikovány konkrétní selektivní, lokalizační a realizační předpoklady v oblasti Vitorazsko. Jednotlivé předpoklady byly rozebrány a částečně i slovně ohodnoceny. Kvůli možnosti porovnání předpokladů rozvoje cestovního ruchu v dílčích částech oblasti bylo nutné jim nějakým způsobem přiřadit numerickou hodnotu, k čemuž bylo využito bodové ohodnocení na základě subjektivního expertního hodnocení zváženého vahami stanovenými na základě dotazníkového šetření. Pro přehlednost bylo z výsledků hodnocení vytvořeno několik kartogramů.

Závěr práce pak patřil návrhům na zlepšení. Byly navrženy dva návrhy, a to vytvoření webové stránky, jež by mohla zvýšit povědomí o mikroregionu, které, jak vyplynulo z dotazníkového šetření, není příliš vysoké, a také zřízení dvou nových cyklotras, které by využily jak příhodných podmínek pro cyklistiku, tak zajímavého historického vývoje a přírodních podmínek v oblasti.

Summary and keywords

Tourism is a very important part of national economy, and its development helps to the development of the whole region. This thesis is focused on tourism in a microregion called Vitorazsko, a small border district in the south of Bohemia.

The thesis analyzes the potential of tourism in the area. It investigates demographical and political characteristics of the microregion, but also turistic attractions and infrastructure, which are necessary for the development of tourism in the area. All these factors of the tourism potential are evaluated by a numeric value and put into the form of thematic maps.

In the end of the thesis, there are two improvement suggestions. The first one is a creation of a website, which could raise public awareness of the microregion. The second one is a creation of two long-distance cycling routes focused on the history of Vitorazsko and the nature reserves in the area.

Keywords: Tourism, Vitorazsko, tourism potential, maps, analysis

Přehled použité literatury

1. BEDNÁŘ, V. (2013). *Zaniklá sídla na Třeboňsku po roce 1945*. Suchdolský zpravodaj, 7(7), 18-19.
2. BERÁNEK, J. a kol. (2013). *Ekonomika cestovního ruchu*. Praha: Mag Consulting.
3. CVRČKOVÁ, L. (2016). *Slovo starostky*. Rapšašský kecálek, 16(2), 1.
4. HAMARNEH, I. (2012). *Geografie turismu – mimoevropská teritoria*. Praha: Grada.
5. HESKOVÁ, M. a kol. (2011). *Cestovní ruch: pro vyšší odborné školy a vysoké školy*. Praha: Fortuna.
6. HOKR, M. (2003). *Paměti Vitorazska*. Nové Hrady: Novohradská občanská společnost.
7. KOBLASA, P. (2013). *Vitorazsko. Dolnorakouská historie oblasti*. České Budějovice: Historicko-vlastivědný spolek v Českých Budějovicích.
8. KUBÁT, J., LAŇKA, K. & ŠOLLAR, J. (2015). *Českovelenický poutník II: válečná léta 1938-1945*. České Velenice: Město České Velenice.
9. LINDEROVÁ, I. (2013). *Cestovní ruch – Základy a právní úprava*. Jihlava: Vysoká škola polytechnická Jihlava.
10. MLYNÁRIK, J. (2005). *Tragédie Vitorazska 1945–1953, Poprava v Tušti*. Třeboň: Carpio.
11. ORIEŠKA, J. (2010). *Služby v cestovním ruchu*. Praha: Idea servis.
12. ROSS, S. (2001). *Developing sports tourism*. Champaign: University of Illinois Urbana-Champaign.
13. RYGLOVÁ, K., BURIAN, M. & VAJČNEROVÁ, I. (2011). *Cestovní ruch – podnikatelské principy a příležitosti v praxi*. Praha: Grada.
14. SWARBROOKE, J. & HORNER, S. (2001). *Business Travel and Tourism*. Oxford: Butterworth-Heinemann.

15. TOUFAR, P. (2014). *Chlum u Třeboně a české Vitorazsko*. Praha: Olympia.
16. VYSTOUPIL, J. & ŠAUER, M. (2006). *Základy cestovního ruchu*. Brno: Masarykova univerzita.

Internetové zdroje

1. AGENTURA OCHRANY PŘÍRODY A KRAJINY ČR. (2017). *Horní Lužnice (přírodní rezervace)*. Dostupné z <http://trebonsko.ochranaprirody.cz/maloplosna-zvlaste-chranena-uzemi/horni-luznice-pr/>
2. AGENTURA OCHRANY PŘÍRODY A KRAJINY ČR. (2017). *Dračice (přírodní rezervace)*. Dostupné z <http://trebonsko.ochranaprirody.cz/maloplosna-zvlaste-chranena-uzemi/dracice-pr/>
3. AGENTURA OCHRANY PŘÍRODY A KRAJINY ČR. (2017). *Pískovna u Dračice (přírodní památka)*. Dostupné z <http://trebonsko.ochranaprirody.cz/maloplosna-zvlaste-chranena-uzemi/piskovna-u-dracice-pp/>
4. ALEJROKU.CZ. (2016). *Kaštanová alej v Českých Velenicích*. Dostupné z <https://alejroku.cz/2013/kastanova-alej-v-ceskych-velenicich>
5. ARCDATA PRAHA. (n. d.). *ArcČR® 500*. Dostupné z <https://www.arcdata.cz/produkty/geograficka-data/arccr-500>
6. ATLASČESKA. (2017). *Odemykání Lužnice 2017 - Suchdol nad Lužnicí*. Dostupné z <http://www.kalendarakci.atlasceska.cz/odemykani-luznice-suchdol-nad-luznici-44130/>
7. BERAN, P. (2015). *Okres Jindřichův Hradec*. Dostupné z <http://www.zanikleobce.cz/index.php?menu=11&okr=3303>
8. BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ. (2014). *Římskokatolická farnost Suchdol nad Lužnicí*. Dostupné z <http://www.bcb.cz/Katalog/Farnosti/SUCHDOL-NAD-LUZNICI>
9. CZECHTOURISM. (2017). *Pískovna Tuš' u Suchdola nad Lužnicí*. Dostupné z <http://www.kudyznudy.cz/aktivity-a-akce/aktivity/piskovna-tust-u-suchdola-nad-luznici.aspx>

10. ČESKÝ RYBÁŘSKÝ SVAZ. (2016). *Jihočeský ÚS*. Dostupné z <https://www.chytej.cz/svazove-reviry/jihocesky-uzemni-vybor/>
11. ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD. (2013). *Statistický lexikon obcí - 2013*. Dostupné z https://www.czso.cz/csu/czso/4116-13-n_2013-05
12. FARNOST SUCHDOL NAD LUŽNICÍ. (2010). *Krabonoš*. Dostupné z <http://farnostsuchdol.webnode.cz/o-nasich-farnostech/krabonos/>
13. FARNOST SUCHDOL NAD LUŽNICÍ. (2010). *Římskokatolická farnost Dvory nad Lužnicí*. Dostupné z <http://farnostsuchdol.webnode.cz/o-nasich-farnostech/farnost-dvory-nad-luznici/>
14. FARNOST SUCHDOL NAD LUŽNICÍ. (2010). *Římskokatolická farnost České Velenice*. Dostupné z <http://farnostsuchdol.webnode.cz/o-nasich-farnostech/farnost-ceske-velenice/>
15. HALÁMKY. (2016). *Současnost obce*. Dostupné z <http://www.halamky.info/soucasnost-obce-halamky>
16. HERALDRY OF THE WORLD. (2012). *Rapšach*. Dostupné z <http://www.ngw.nl/heraldrywiki/index.php?title=Rap%C5%A1ach>
17. HERALDRY OF THE WORLD. (2012). *Suchdol nad Lužnicí*. Dostupné z http://www.ngw.nl/heraldrywiki/index.php?title=Suchdol_nad_Lu%C5%BEnic%C3%AD
18. JIHOČESKÝ KRAJ. (2015). *Registr dobrovolných svazků obcí*. Dostupné z http://www.kraj-jihocesky.cz/1936/registr_dobrovolnych_svazku_obci.htm
19. KOLÁŘOVÁ, L. (2014). *Čeští pacienti našli cestu do rakouské nemocnice. Rakouští lékaři a sestřičky se učili česky*. Dostupné z <http://www.jcted.cz/cesti-pacienti-nasli-cestu-do-rakouske-nemocnice-rakousti-lekari-a-sestricky-se-ucili-cesky/>
20. KOŠINOVÁ, M. (2016). *Suchdol nad Lužnicí*. Dostupné z <http://www.trebonsko.cz/suchdol-nad-luznici>
21. MAREK, L. (2016). *Návrat po 100 letech. České Velenice představily historický trolejbus*. Dostupné z http://regiony.impuls.cz/velenice-predstavily-historicky-trolejbus-fes-/jihocesky-kraj.aspx?c=A160723_071205_imp-jihocesky_kov

22. MĚSTO ČESKÉ VELENICE. (2016). *Volný čas*. Dostupné z <http://www.velenice.cz/volny-cas/>
23. MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ČR. (n. d.). *Národní přírodní rezervace Žofinka*. Dostupné z http://www.cittadella.cz/europarc/index.php?p=index&site=NPR_zofinka_cz#
24. MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ČR. (n. d.). *Trpnouzské blato*. Dostupné z <http://m.taggmanager.cz/1756>
25. NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV. (2015). *Věžový vodojem*. Dostupné z <http://pamatkovykatolog.cz/?element=13855716&sequence=42392&page=1696&action=element&presenter=ElementsResults>
26. NOVÉ HRADY. (2009). *O městě*. Dostupné z <http://www.novehrady.cz/mesto/d-2362/p1=51>
27. OBEC HRANICE. (2014). *Historie obce Hranice*. Dostupné z <http://www.obechranice.cz/historie/>
28. OBEC NOVÁ VES NAD LUŽNICÍ. (2016). *Informace o obci*. Dostupné z <http://www.novavesnadluznici.cz/informace-o-obci/historie/>
29. OBEC RAPŠACH. (n. d.). *Památky v obci*. Dostupné z <http://www.rapsach.cz/obec/pamatky.htm>
30. RAFT.CZ. (n. d.). *Řeka Lužnice*. Dostupné z <http://www.raft.cz/cechy/luznice.aspx>
31. ROZHLEDY 010. (2013). *Promlčená genocida*. Dostupné z <http://rozhledy2010.blogspot.cz/2013/02/promlcena-genocida.html>
32. SVAZ PRO INTEGROVANÉ SYSTÉMY PĚSTOVÁNÍ OVOCE. (2017). *Klimatické regiony ČR*. Dostupné z <http://www.ovocnarska-unie.cz/sispo/index.php?str=klima-mapa>
33. VÁCHA, V. (2003). *České Rakousy – český územní zisk ze dne 31.07.1920*. Dostupné z <https://www.valka.cz/10365-Ceske-Rakousy-cesky-uzemni-zisk-ze-dne-31-07-1920>
34. VONDRÁČEK, D. (2014). *Vitorazsko - oblast, kterou semlely komplikované dějiny 20. století*. Dostupné z <http://www.ceskatelevize.cz/>

ct24/domaci/1022834-vitorazsko-oblast-kterou-semlely-komplikovane-dejiny-20-stoleti

35. VÝZKUMNÝ ÚSTAV LESNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ A MYSLIVOSTI. (2012). *Monitoring stavu lesa*. Dostupné z http://www.vulhm.cz/msl_uroven1
36. VÝZKUMNÝ ÚSTAV MELIORACÍ A OCHRANY PŮDY. (2008). *Základní charakteristiky BPEJ*. Dostupné z http://metadata.vumop.cz/micka_main.php?ak=detail&uuid=7046df00-df00-1046-be0e-4745e3f89a4a
37. VÝZKUMNÝ ÚSTAV MELIORACÍ A OCHRANY PŮDY. (2008). *Souhrnné mapy VÚMOP*. Dostupné z <http://mapy.vumop.cz/>

Seznam obrázků a tabulek

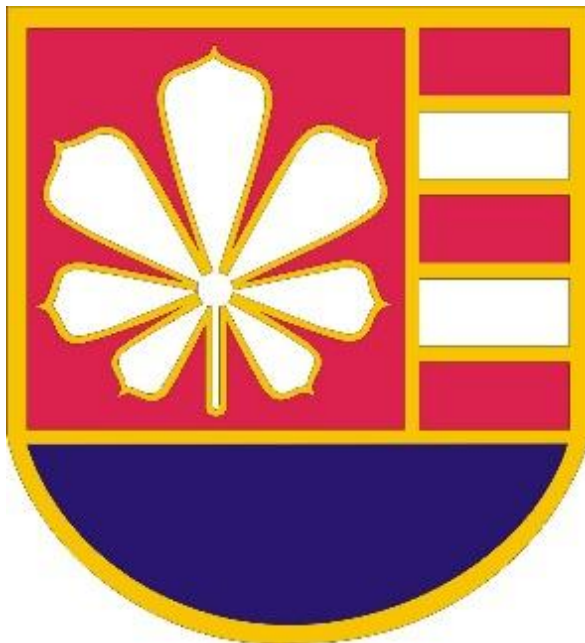
Obrázek 1: Oblast Vitorazsko	4
Obrázek 2: Vymezení oblasti Vitorazska.....	6
Obrázek 3: Dobrovolné svazky obcí na území Vitorazska	13
Obrázek 4: Památník obětem poprav v Tušti.....	17
Obrázek 5: Přírodní poměry Vitorazka	20
Obrázek 6: Značení a logo cyklotrasy Paměti Vitorazska	42
Obrázek 7: Mapa cyklotrasy Paměti Vitorazska.....	43
Obrázek 8: Mapa dopravní infrastruktury na území Vitorazska.....	47
Obrázek 9: Mapa možností ubytování na území Vitorazska	49
Obrázek 10: Mapa možností stravování na území Vitorazska.....	51
Obrázek 11: Mapa ostatních služeb na území Vitorazska	52
Obrázek 12: Celkový potenciál CR v jednotlivých částech Vitorazska	58
Obrázek 13: Zhodnocení lokalizačních předpokladů na území Vitorazska.....	59
Obrázek 14: Zhodnocení realizačních předpokladů na území Vitorazska.....	60
Obrázek 15: Návrh struktury webové stránky mikroregionu.....	62
Obrázek 16: Návrh loga mikroregionu Vitorazsko.....	63
Obrázek 17: Návrh dvou naučných cyklotras	65
Tabulka 1: Katastrální území Vitorazska.....	5
Tabulka 2: Dobrovolné svazky obcí na území Vitorazska	12
Tabulka 3: Demografická struktura obyvatel Vitorazska	33
Tabulka 4: Zaměstnanost obyvatel Vitorazska	34
Tabulka 5: Rybářské revíry na území Vitorazska.....	37
Tabulka 6: Silniční síť Vitorazska dle jednotlivých tříd (v km).....	45
Tabulka 7: Silniční a železniční síť v jednotlivých částech Vitorazska.....	46
Tabulka 8: Možnosti ubytování na území Vitorazska	48
Tabulka 9: Možnosti stravování na území Vitorazska.....	50
Tabulka 10: Váhy lokalizačních předpokladů podle preferencí respondentů.....	54
Tabulka 11: Váhy realizačních předpokladů podle preferencí respondentů.....	55
Tabulka 12: Hodnoty předpokladů rozvoje CR po zvážení.....	56

Seznam příloh

Příloha 1: Znak města České Velenice	75
Příloha 2: Znak obce Halámky.....	75
Příloha 3: Znak města Nové Hradky.....	76
Příloha 4: Znak obce Rapšach.....	76
Příloha 5: Znak města Suchdol nad Lužnicí	77
Příloha 6: Plné znění dotazníku	78
Příloha 7: Složení respondentů podle kraje (n=148).....	81
Příloha 8: Složení respondentů podle pohlaví (n=148).....	81
Příloha 9: Složení respondentů podle věku (n=148).....	81
Příloha 10: Složení respondentů dle nejvyššího dosaženého vzdělání (n=148) .	82
Příloha 11: Složení respondentů podle ekonomické aktivity (n=148).....	82
Příloha 12: Podíl respondentů, kteří někdy slyšeli o Vitorazsku (n=148)	82
Příloha 13: Podíl respondentů, kteří oblast navštívili (n=53)	83
Příloha 14: Spokojenost respondentů s návštěvou Vitorazska (n=34).....	83
Příloha 15: Zdroj, ze kterého se respondenti o Vitorazsku dozvěděli (n=48).....	83
Příloha 16: Využití jednotlivých zdrojů informací o destinaci (n=148)	84
Příloha 17: Využití jednotlivých druhů dopravy při cestování (n=148)	84
Příloha 18: Využití jednotlivých typů ubytování při cestování (n=148)	84
Příloha 19: Expertní hodnocení přírodních lokalizačních předpokladů.....	85
Příloha 20: Expertní hodnocení společenských lokalizačních předpokladů.....	85
Příloha 21: Expertní hodnocení dopravní infrastruktury	86
Příloha 22: Expertní hodnocení ubytovacích, stravovacích a ostatních služeb ..	86
Příloha 23: Zhodnocení přírodních předpokladů na území Vitorazska	87
Příloha 24: Zhodnocení společenských předpokladů na území Vitorazska.....	87

Přílohy

Příloha 1: Znak města České Velenice

Zdroj: Velká encyklopedie měst a obcí České republiky

Příloha 2: Znak obce Halámky

Zdroj: Obec Halámky

Příloha 3: Znak města Nové Hradky

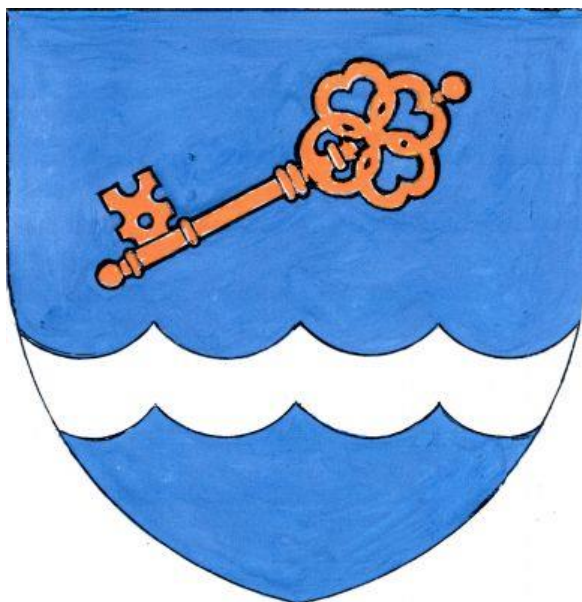
Zdroj: Martin Bilek, 1999

Příloha 4: Znak obce Rapšach

Zdroj: Heraldry of the World

Příloha 5: Znak města Suchdol nad Lužnicí

Zdroj: Centrum pro regionální rozvoj České republiky

Příloha 6: Plné znění dotazníku

Dobrý den,

Mé jméno je Eliška Rouhová a jsem studentkou 3. ročníku Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. V rámci bakalářské práce na téma: „Cestovní ruch Vitorazska“, provádím průzkum na téma cestovní ruch. Tímto bych Vás chtěla poprosit o vyplnění krátkého dotazníku. Dotazník je zcela anonymní a výsledky budou použity pouze pro účely zpracování bakalářské práce. Děkuji.

1. Slyšel/a jste někdy pojem „Vitorazsko“?

- Ano
- Ne (pokračujte otázkou číslo 5)

2. Navštívil/a jste tuto oblast?

- Ano
- Ne (pokračujte otázkou číslo 4)

3. Byl/a jste s návštěvou Vitorazska spokojen/a?

- Ano
- Ne

4. Z jakého zdroje jste se o této oblasti dozvěděl/a?

- Z internetu
- Z televize
- Z rádia
- Z tisku
- Ve škole/v zaměstnání
- Od známých/rodiny
- Od cestovních kanceláří/agentur
- Nevím
- Jinak

5. Ohodnořte následující aktivity podle toho, jak jsou pro vás atraktivní (5 – nejatraktivnější, 1 – nejméně atraktivní):

Rekreace u vody, koupání	5	4	3	2	1
Sjezd řeky, vodáctví	5	4	3	2	1
Sportovní rybolov	5	4	3	2	1
Návštěva přírodních památek (CHKO, přírodní rezervace,...)	5	4	3	2	1
Poznávání církevních památek (kostely, chrámy,...)	5	4	3	2	1
Poznávání technických památek (historické automobily,...)	5	4	3	2	1
Návštěva míst spojených s historickými událostmi	5	4	3	2	1
Cykloturistika	5	4	3	2	1
Návštěva kulturních akcí (festivaly, koncerty,...)	5	4	3	2	1

6. Z jakých zdrojů nejčastěji hledáte informace o destinaci, kterou se chystáte navštívit?

- Z internetu
- Z televize
- Z rádia
- Z tisku
- Ve škole/v zaměstnání
- Od známých/rodiny
- Od cestovních kanceláří/agentur
- Nevím
- Jinak

7. Jaký druh dopravního prostředku nejraději využíváte při cestování po České republice?

- Osobní automobil
- Autobus
- Vlák
- Jízdní kolo
- Chodím pěšky
- Jiný

8. Jaké typy ubytování při cestování využíváte?

- Hotel
- Penzion
- Turistické ubytovny
- Kempy
- Ubytování v soukromí
- Žádné, jezdím jenom na jednodenní výlety
- Jiné

9. Využíváte při cestování po ČR služeb stravovacích zařízení (restaurace, kavárny,...)?

- Ano
- Ne

10. Vaše pohlaví?

- Muž
- Žena

11. Váš věk?

- Do 18 let
- 19 – 25 let
- 26 – 35 let
- 36 – 45 let
- 46 – 55 let
- 56 a více let

12. Vaše ekonomická aktivita?

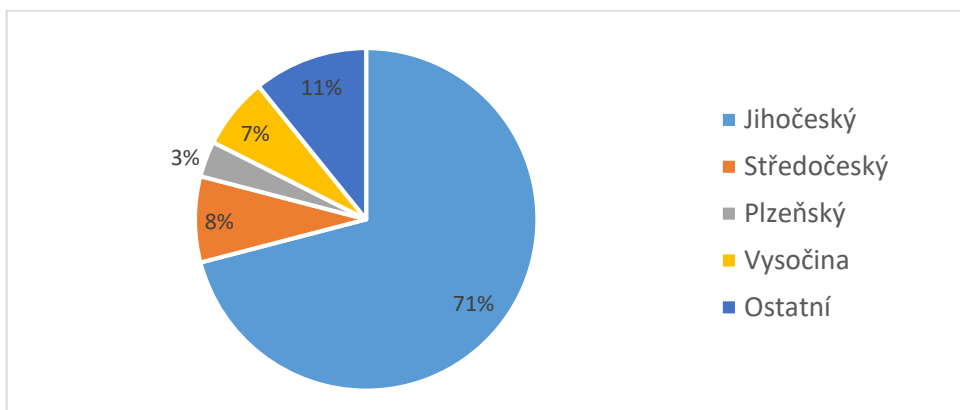
- Student/studentka
- Zaměstnaný/zaměstnaná
- Podnikatel/podnikatelka

- Na mateřské/rodičovské dovolené
- Nezaměstnaný/nezaměstnaná
- Důchodce/důchodkyně
- Jiné

13. Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

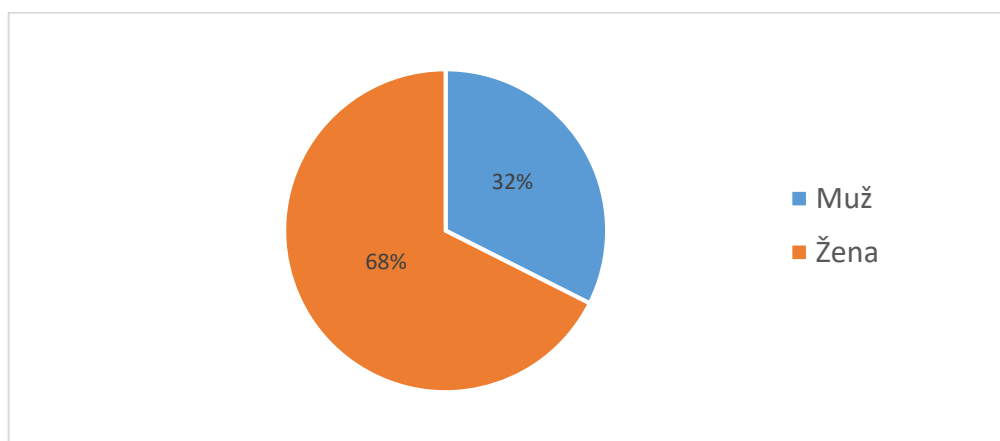
- Základní
- Středoškolské bez maturity
- Středoškolské s maturitou
- Vyšší odborné
- Vysokoškolské

Příloha 7: Složení respondentů podle kraje (n=148)

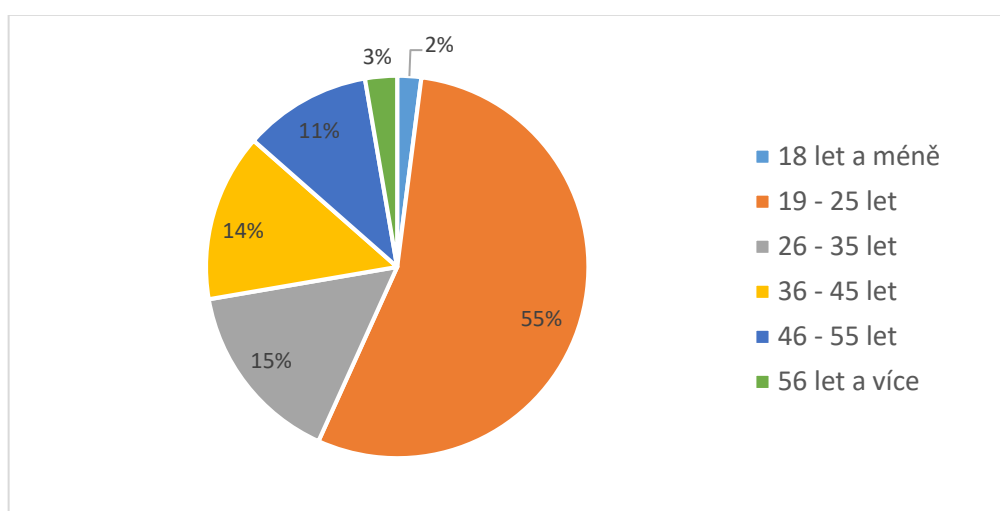
Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 8: Složení respondentů podle pohlaví (n=148)

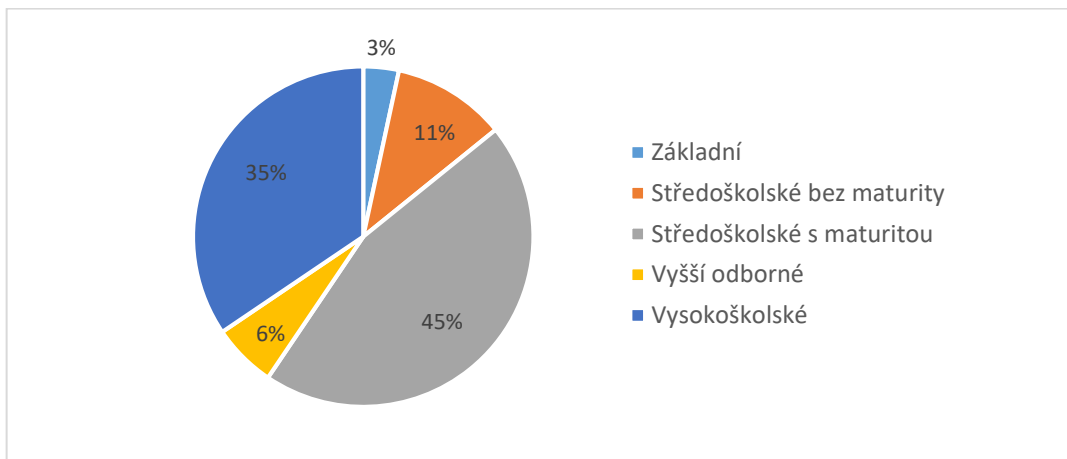
Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 9: Složení respondentů podle věku (n=148)

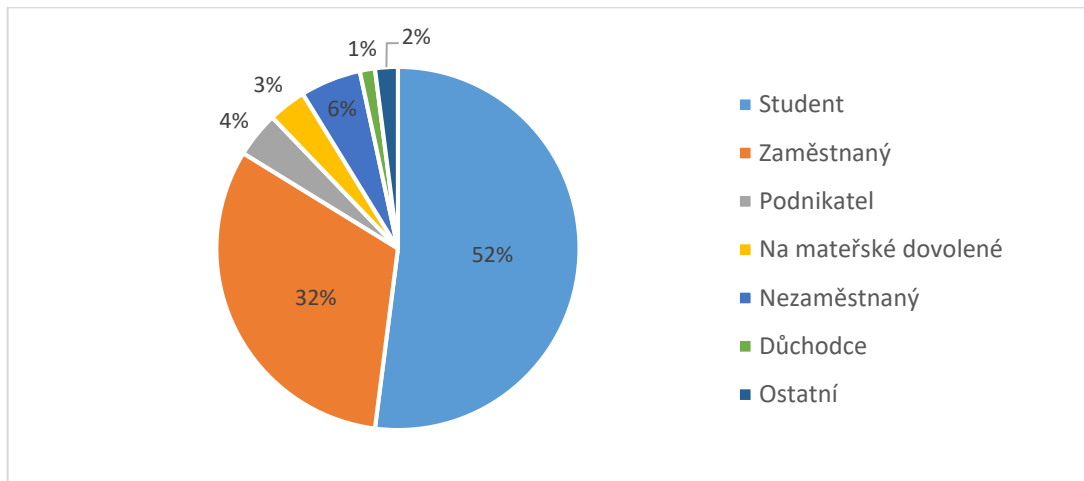
Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 10: Složení respondentů dle nejvyššího dosaženého vzdělání (n=148)

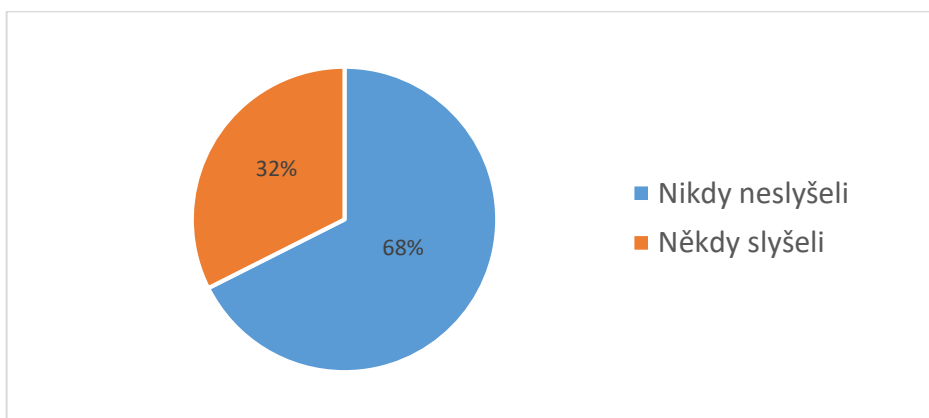
Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 11: Složení respondentů podle ekonomické aktivity (n=148)

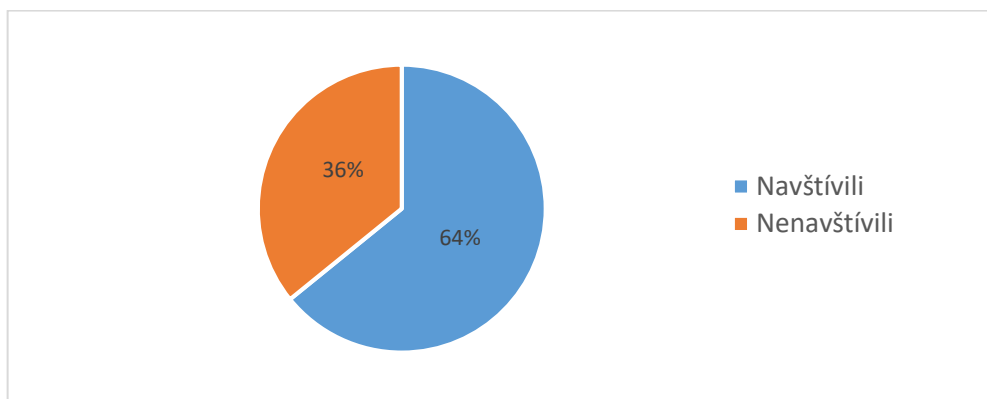
Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 12: Podíl respondentů, kteří někdy slyšeli o Vitorazsku (n=148)

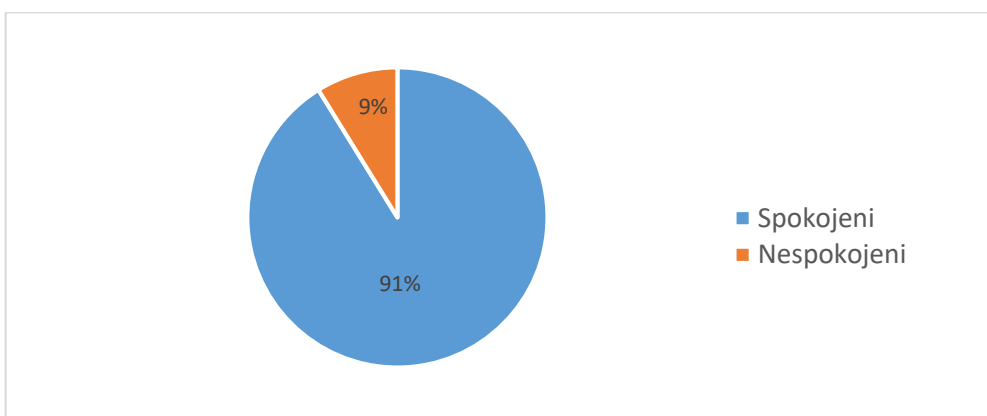
Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 13: Podíl respondentů, kteří oblast navštívili (n=53)

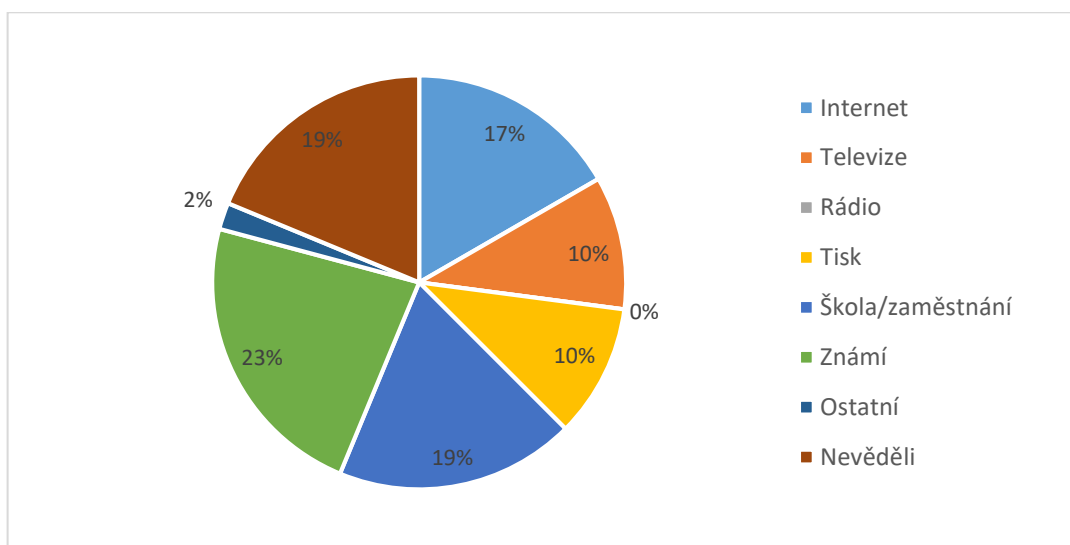
Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 14: Spokojenost respondentů s návštěvou Vitorazska (n=34)

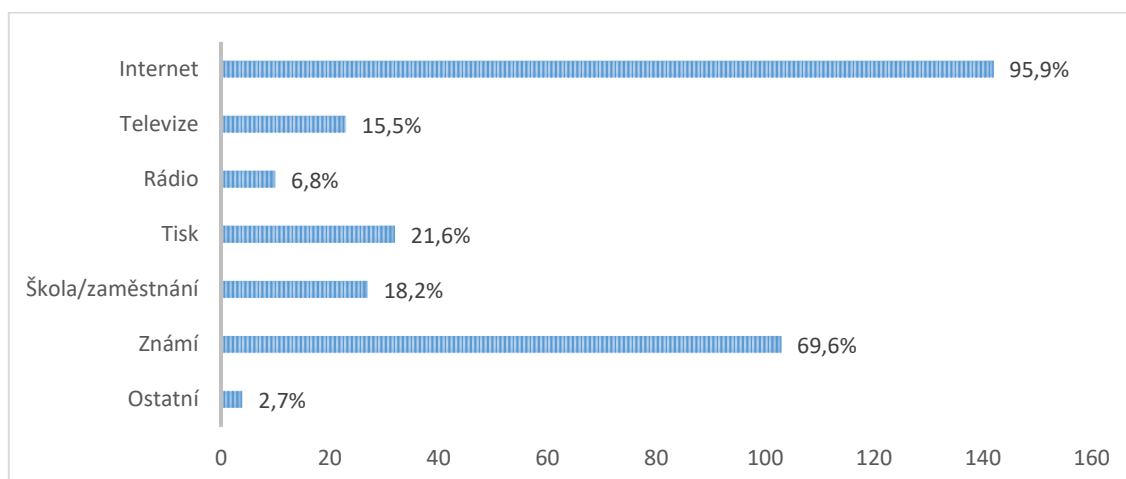
Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 15: Zdroj, ze kterého se respondenti o Vitorazsku dozvěděli (n=48)

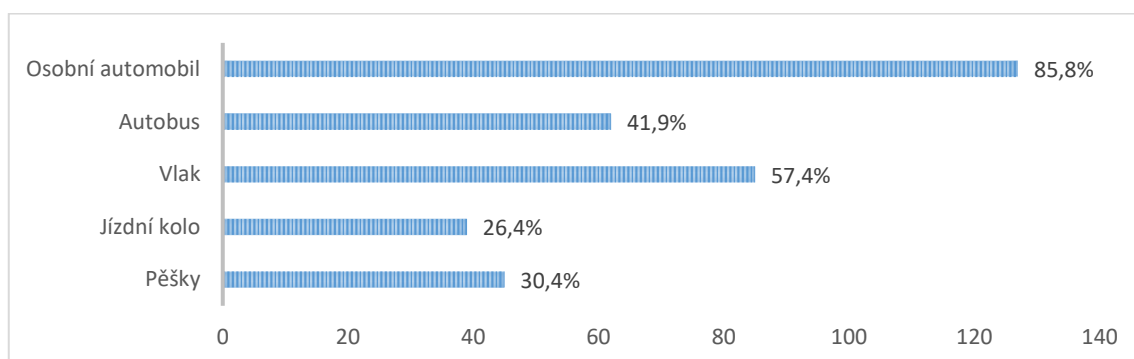
Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 16: Využití jednotlivých zdrojů informací o destinaci (n=148)

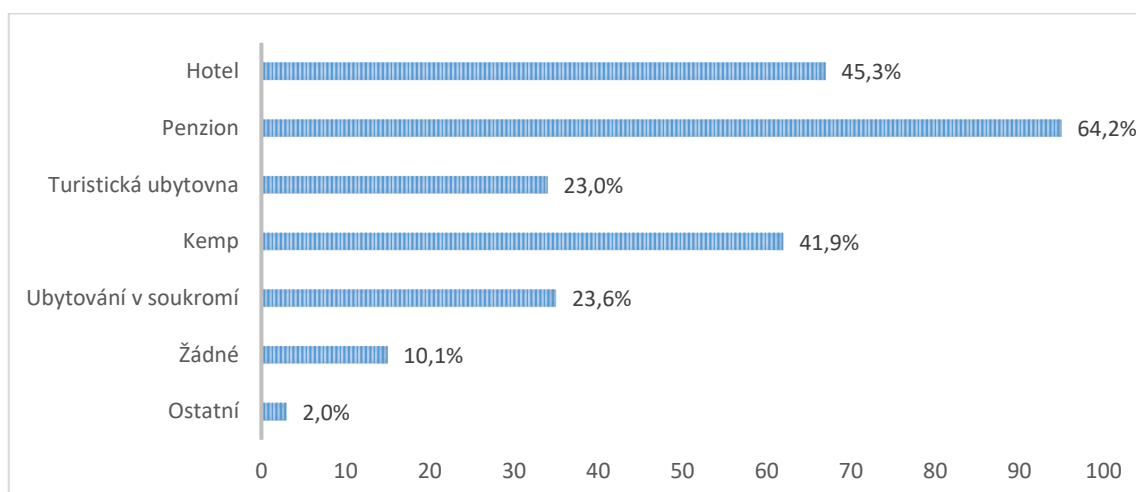
Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 17: Využití jednotlivých druhů dopravy při cestování (n=148)

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 18: Využití jednotlivých typů ubytování při cestování (n=148)

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 19: Expertní hodnocení přírodních lokalizačních předpokladů

	Rekreační koupání	Vodní turistika	Rybolov	Chráněná území
České Velenice	0	0	20	0
Dvory nad Lužnicí	0	10	10	70
Halámky	0	10	10	20
Nakolice	10	0	0	
Nová Ves nad Lužnicí	20	10	10	40
Obora	0	0	0	
Rapšach	0	0	10	30
Trpnouze	0	0	0	20
Tušť	30	30	40	20
Vyšné	0	0	0	0
Žofina Huť	0	0	0	0

*Zdroj: Vlastní zpracování***Příloha 20: Expertní hodnocení společenských lokalizačních předpokladů**

	Církevní památky	Technické památky	Zaniklá sídla	Cyklostezky	Kulturní akce
České Velenice	10	20	0	20	0
Dvory nad Lužnicí	10	0	0	20	0
Halámky	0	0	0	20	0
Nakolice	0	0	0	20	0
Nová Ves nad Lužnicí	10	10	50	20	0
Obora	0	0	0	20	0
Rapšach	10	0	40	20	20
Trpnouze	0	0	0	20	0
Tušť	0	0	0	20	40
Vyšné	0	0	10	20	0
Žofina Huť	0	0	0	0	0

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 21: Expertní hodnocení dopravní infrastruktury

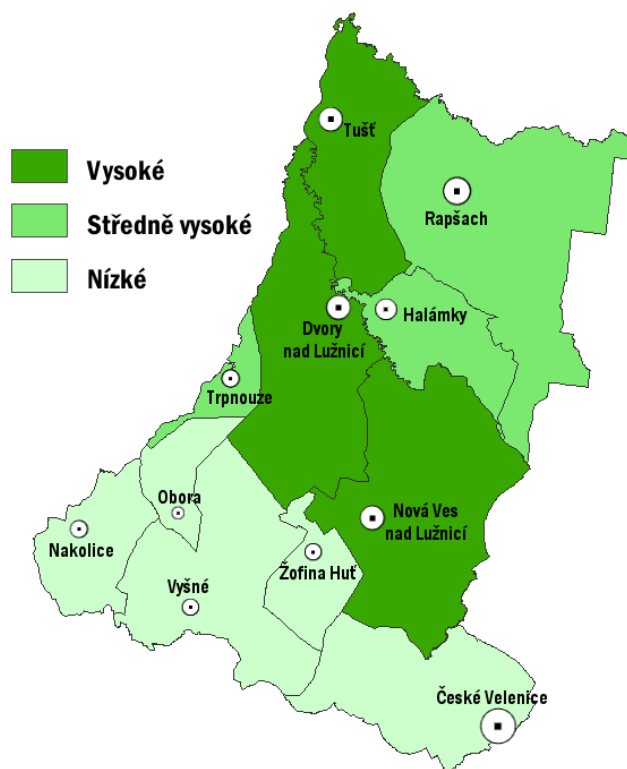
	Silniční síť	Vlakové spojení	Autobusové spojení
České Velenice	20	20	20
Dvory nad Lužnicí	20	10	20
Halámky	30	0	20
Nakolice	10	0	10
Nová Ves nad Lužnicí	20	10	10
Obora	10	0	0
Rapšach	10	0	20
Trpnouze	10	0	10
Tušť	30	0	10
Vyšné	10	10	10
Žofina Huť	10	0	10

*Zdroj: Vlastní zpracování***Příloha 22: Expertní hodnocení ubytovacích, stravovacích a ostatních služeb**

	Ubytovací služby					Stravovací služby	Ostatní služby
	Hotel	Penzion	Turistická ubytovna	Kemp	Ubytování v soukromí		
České Velenice	15	5	15	20	5	16	10
Dvory nad Lužnicí	0	5	0	0	15	1	6
Halámky	0	0	0	0	15	2	1
Nakolice	0	0	0	0	0	0	1
Nová Ves nad Lužnicí	0	0	0	0	0	2	3
Obora	0	0	0	0	0	0	0
Rapšach	5	0	0	0	15	2	4
Trpnouze	0	5	0	0	0	1	0
Tušť	0	20	5	0	15	9	2
Vyšné	0	5	0	0	0	1	0
Žofina Huť	0	0	0	0	0	0	0

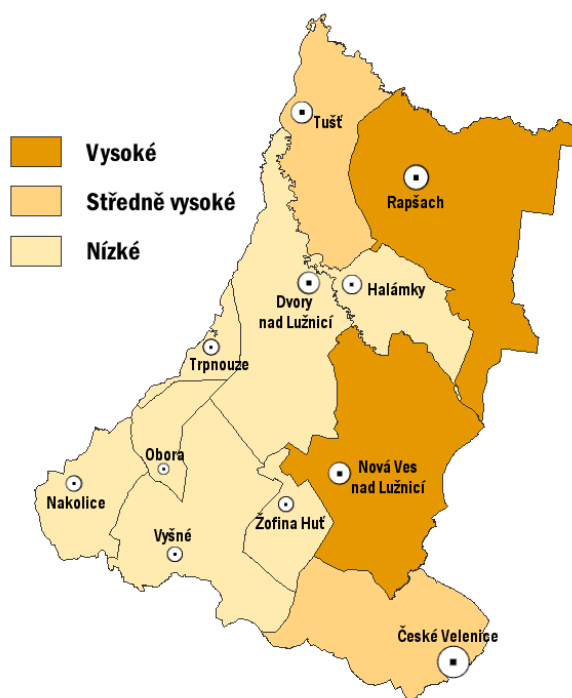
Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 23: Zhodnocení přírodních předpokladů na území Vitorazska

Zdroj: Vlastní zpracování v programu ArcGIS

Příloha 24: Zhodnocení společenských předpokladů na území Vitorazska

Zdroj: Vlastní zpracování v programu ArcGIS